

Projekt z dnia 25 maja 2007 r.

USTAWA

z dnia.....2007 r.

o podatku akcyzowym¹⁾

Dział I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Przepisy wstępne

Art. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą”, wyrobów akcyzowych oraz określa zasady i tryb oznaczania niektórych z tych wyrobów znakami akcyzy.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyroby akcyzowe - wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe oraz samochody osobowe, określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) terytorium państwa członkowskiego – terytorium, innego niż Rzeczpospolita Polska, państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które według prawa Wspólnoty jest traktowane jako terytorium tego państwa członkowskiego dla celów stosowania przepisów dotyczących wyrobów akcyzowych, z tym że na potrzeby stosowania ustawy:
 - a) następujące terytoria traktuje się jako wyłączone z terytorium następujących państw członkowskich:
 - w przypadku Republiki Federalnej Niemiec, wyspy Helgoland i obszaru Buesingen,
 - w przypadku Republiki Włoskiej, Livigno, Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano,
 - w przypadku Królestwa Hiszpanii, Ceuty i Melillii, Wysp Kanaryjskich³⁾,
 - w przypadku Republiki Francuskiej, zamorskich departamentów⁴⁾,
 - b) transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla:
 - Księstwa Monako są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Francuskiej,
 - Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Federalnej Niemiec,
 - Isle of Man są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

- San Marino są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Włoskiej,
 - stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa w Akrotiri i Dhekelia, traktuje się jako transakcje pochodzące z lub przeznaczone do Republiki Cypryjskiej,
 - d) należy uwzględnić szczególny status przyznany górze Athos gwarantowany przez art. 105 konstytucji Grecji;
- 4) terytorium Wspólnoty Europejskiej - terytorium kraju, jak również terytoria państw członkowskich;
 - 5) terytorium państwa trzeciego - terytorium inne niż terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 6) eksport - wywóz wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty Europejskiej potwierdzony przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej; nie jest eksportem wywóz wyrobów akcyzowych, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
 - 7) import - przywóz wyrobów akcyzowych z terytoriów państw trzecich na terytorium kraju;
 - 8) dostawa wewnątrzspółnotowa - przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego; nie jest dostawą wewnątrzspółnotową przemieszczenie wyrobów akcyzowych, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
 - 9) nabycie wewnątrzspółnotowe - przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
 - 10) skład podatkowy - miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane, lub do którego wyroby te są wprowadzane lub z którego są wyprowadzane - z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. W przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 11) podmiot prowadzący skład podatkowy – podmiot, który uzyskał zezwolenie właściwego organu na prowadzenie składu podatkowego;
 - 12) procedura zawieszenia poboru akcyzy – procedurę stosowaną podczas produkcji, magazynowania, przeładowywania i przemieszczania wyrobów akcyzowych, w trakcie której, gdy spełnione są warunki określone w przepisach prawa o podatku akcyzowym, obowiązek podatkowy nie przekształca się w zobowiązanie podatkowe;
 - 13) zarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 14) niezarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 15) administracyjny dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
 - 16) uproszczony dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego, wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą;
 - 17) znaki akcyzy - znaki służące do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, podlegających obowiązkowi oznaczania;
 - 18) faktura - dokument w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
 - 19) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nie posiadający koncesji na przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁵⁾);
 - 20) ubytki wyrobów akcyzowych - wszelkie straty wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru

akcyzy oraz napojów alkoholowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

- 21) sprzedaż - każdą czynność faktyczną lub prawną, w wyniku której dochodzi do przeniesienia posiadania lub własności przedmiotu sprzedaży, na inny podmiot;
- 22) podmiot zużywający – podmiot, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem ze względu na ich przeznaczenie, zużywa na cele uprawniające do zwolnienia;
- 23) podmiot pośredniczący – podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na sprzedaży podmiotowi zużywającemu wyrobów akcyzowych podlegających zwolnieniu od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, uzyskanych przez podmiot pośredniczący ze składu podatkowego na terytorium kraju.

Art. 3. 1. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodnym z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 7.9.1987, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).

2. Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu wyrobów akcyzowych, jeżeli nie zostały określone w ustawie.

Art. 4. 1. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, do obliczenia wysokości zobowiązania podatkowego, stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w dniu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 5. 1. W przypadku planowania zmiany stawek akcyzy na dany rok budżetowy, Rada Ministrów przedstawia wraz z projektem ustawy budżetowej projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, określający wysokość stawek akcyzy na dany rok budżetowy.

2. Zmiana stawek akcyzy w trakcie roku budżetowego nie może nastąpić bez odpowiedniej zmiany ustawy budżetowej, z zastrzeżeniem art. 145.

Rozdział 2

Przedmiot opodatkowania i obowiązek podatkowy

Art. 6. 1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) produkcja wyrobów akcyzowych;
- 2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
- 3) import wyrobów akcyzowych;
- 4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego;
- 5) sprzedaż przez podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego handlowca wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy podmiotowi zużywającemu.

2. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest zużycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli zużycie tych wyrobów było niezgodne z ich przeznaczeniem.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są ubytki wyrobów akcyzowych.

5. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości lub jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie można tego ustalić, z zastrzeżeniem ust. 3.

6. W przypadku wyrobów tytoniowych, niezależnie od ust. 1 i 5, przedmiotem opodatkowania jest:

- 1) każdorazowa sprzedaż wyrobów tytoniowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:
 - a) w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną,
 - b) z odpłatnością powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu z innym towarem lub usługą lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług;
- 2) posiadanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów tytoniowych w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 3.

7. Przepisów ust. 6, nie stosuje się do cygar i cygaretek.

8. Czynności, o których mowa w ust. 1 – 6, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 7. 1. W przypadku energii elektrycznej, przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
- 3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję na przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 4) zużycie energii elektrycznej przez podmiot nie posiadający koncesji, o której mowa w pkt 3, który wyprodukował tę energię;
- 5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 6) zużycie energii elektrycznej, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości.

2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłu i rozdziału energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłem.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1 są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 8. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności podlegających opodatkowaniu, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca, powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podatnika, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

5. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, do których zgodnie z przepisami prawa Wspólnoty Europejskiej, nie ma obowiązku stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, a które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka 0, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika.

6. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego przez osobę fizyczną w ilościach handlowych, o których mowa w art. 66, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, powstaje z dniem dostarczenia wyrobów akcyzowych do odbiorcy na terytorium kraju.

8. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, powstaje z dniem wydania ich przez sprzedawcę nabywcy lub wskazanej przez niego osobie trzeciej.

9. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia wydania wyrobu akcyzowego. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonywanej sprzedaży.

10. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 6 ust. 5, lub z tytułu posiadania wyrobów tytoniowych, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 2, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów.

11. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.

Art. 9. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) wydania energii użytkownikowi końcowemu w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
- 3) zużycia energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 3;
- 4) powstania długu celnego w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

2. Jeżeli nie można określić dnia w którym powstał obowiązek podatkowy za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności, o której mowa w art. 7 ust. 1.

Rozdział 3

Podatnik akcyzy.

Właściwość organów podatkowych

Art. 10. 1. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu, zwana dalej „podatnikiem”.

2. Podatnikiem jest również podmiot:

- 1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości;
- 2) zużywający energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości;
- 3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych;
- 4) posiadający poza składem podatkowym wyroby tytoniowe w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną;
- 5) będący przedstawicielem podatkowym, o którym mowa w art. 67 ust. 1.

3. Podatnikiem, w przypadku produkcji wyrobów akcyzowych, lub wprowadzania do składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jest wyłącznie podmiot prowadzący skład podatkowy, również w sytuacji, gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych.

4. Podatnikiem, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego handlowca, na rzecz osoby trzeciej, jest zarejestrowany handlowiec.

5. Podatnikiem w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego od podmiotu zagranicznego, nie mającego siedziby lub zamieszkania na terytorium kraju, jest podmiot reprezentujący, wyznaczony przez podmiot zagraniczny.

6. Podmiotem reprezentującym może być jedynie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju i spełniający warunki, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2-4.

7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany uzyskać kopię faktury, o której mowa w art. 18 pkt 1 od podmiotu dostarczającego tę energię elektryczną.

8. W przypadku niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub nieprzesłania kopii faktury, o której mowa w art. 18 pkt 1, w wymaganym terminie, stosuje się odpowiednio ust. 2 pkt 2.

9. Podmiot reprezentujący jest obowiązany złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zgodnie z art. 13. W zgłoszeniu należy wskazać podmiot zagraniczny reprezentowany przez podmiot reprezentujący.

Art. 11. 1. Organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej.

2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego i dyrektora izby celnej, ustala się ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu, z zastrzeżeniem ust. 4, 6 - 12.

4. Właściwość miejscową w zakresie składania zgłoszeń rejestracyjnych, deklaracji, informacji, o których mowa w art. 16 ust. 4, informacji podsumowujących, o których mowa w art. 96 ust. 1, rozliczania i poboru akcyzy, czynności sprawdzających, kontroli podatkowej oraz postępowania podatkowego, a także wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na: prowadzenie składu podatkowego, nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego lub prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu są wykonywane na terenie właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, ustala się dla:

- 1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej - ze względu na ich siedzibę;
- 2) osób fizycznych - ze względu na ich adres zamieszkania.

5. W sytuacjach, o których mowa w ust. 4, na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego lub właściwego dyrektora izby celnej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu celnego lub dyrektor izby celnej, właściwy ze względu na miejsce wykonania czynności podlegających opodatkowaniu.

6. W przypadku importu organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi na podstawie przepisów prawa celnego, do wymiaru należności celnych.

7. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzspółnotowego poza prowadzoną działalnością gospodarczą lub dokonują tego nabycia, nie prowadząc działalności gospodarczej, organami podatkowymi są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na ich miejsce zamieszkania.

8. Organami podatkowymi właściwymi w kwestii zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 35 ust. 3 oraz w art. 70 ust 1 i 2, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy, z zastrzeżeniem ust 9.

9. Organami podatkowymi właściwymi w kwestii zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy z tytułu ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem był ten samochód osobowy.

10. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 3, 4, 6–9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

11. Właściwymi, w zakresie określonych w ustawie spraw dotyczących znaków akcyzy, są naczelnik urzędu celnego zwany dalej „właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy” i dyrektor izby celnej zwany dalej „właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy”, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, których właściwość miejscową ustala się ze względu na siedzibę lub adres zamieszkania podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

12. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 11, właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Urzędu Celnego II w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, z uwzględnieniem liczby podatników prowadzących działalność na danym obszarze.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie określonych w ustawie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązujących do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Art. 12. 1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy jest centralne biuro łącznikowe ELO, którego zadania w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie

akcyzy, o których mowa w rozporządzeniu Rady Nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych (Dz. Urz. UE L 359 z 4.12.2004 r., str. 1), wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi w drodze zarządzenia zakres obowiązków centralnego biura łącznikowego ELO, a także miejsce jego usytuowania.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć w drodze zarządzenia również inną jednostkę do współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określając zakres jej obowiązków, a także zasady jej współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.

Art. 13. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Zgłoszenie rejestracyjne zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, a w przypadku działalności gospodarczej z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy, również adresy wykonywanej działalności oraz określenie rodzaju i przewidywanej średniej miesięcznej ilości zużywanego wyrobu akcyzowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego pisemnie potwierdza dokonanie zgłoszenia rejestracyjnego.

3. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4. Przepis ust. 1, nie ma zastosowania w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy.

5. W przypadku zmiany zerowej stawki akcyzy na inną stawkę akcyzy zgłoszenie rejestracyjne, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia zmiany stawki zerowej.

Art. 14. 1. Naczelnik urzędu celnego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 5. Rejestr zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Na wniosek zainteresowanego właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, że podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym jest każdy mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowanym podmiocie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi komputerową bazę danych, która zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych handlowców oraz podmiotów pośredniczących, adres ich siedziby lub zamieszkania;
- 2) określenie rodzaju prowadzonej działalności oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych;
- 3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych handlowców oraz pod którymi wykonywana jest działalność podmiotów pośredniczących;
- 4) numery akcyzowe składów podatkowych i podmiotów je prowadzących, numery akcyzowe zarejestrowanych handlowców, a także numery podmiotów pośredniczących.

4. Dane z bazy danych, o której mowa w ust. 3, w zakresie numerów akcyzowych składów podatkowych, numerów prowadzących je podmiotów oraz numerów akcyzowych zarejestrowanych handlowców, a także numerów podmiotów pośredniczących, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Art. 15. 1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 13 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu celnego; zgłoszenie stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru przez naczelnika urzędu celnego.

2. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu zarejestrowanego na podstawie odrębnych przepisów prawa oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, zgłoszenia o zaprzestaniu działalności dokonuje następca prawny podmiotu zarejestrowanego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki.

3. W przypadku, gdy zaprzestanie wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie zostało zgłoszone zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu celnego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla z rejestru podmiot zarejestrowany. Właściwy naczelnik urzędu celnego powiadamia podmiot zarejestrowany o wykreśleniu go z rejestru.

4. Przepisy ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia zgłoszenia oraz wzór zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji podmiotów.

Rozdział 4

Deklaracja podatkowa. Terminy płatności akcyzy

Art. 16. 1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać deklaracje w sprawie akcyzy zwane dalej „deklaracjami podatkowymi”, według ustalonego wzoru we właściwym urzędzie celnym;
- 2) wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
 - za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać deklaracje podatkowe we właściwym urzędzie celnym;
- 2) wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
 - za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

3. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej, chyba że organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi inną wysokość tego zobowiązania.

4. Podatnik będący podmiotem prowadzącym skład podatkowy jest obowiązany składać we właściwym urzędzie celnym informacje o wyrobach akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym, za miesięczne okresy rozliczeniowe, za które nie składa deklaracji

podatkowych, w terminie do 25 dnia następnego miesiąca. Informacje o wyrobach akcyzowych sporządza się na podstawie ewidencji, o której mowa w art. 45 ust. 4.

5. Przepisy ust. 1 i 2, nie mają zastosowania:

- 1) w zakresie, w jakim podatnik obowiązany jest do złożenia deklaracji uproszczonej, o której mowa w art. 51 ust. 2 pkt 3, art. 65 ust. 1 pkt 3 oraz art. 94 ust. 1;
- 2) w zakresie, w jakim podatnik obowiązany jest do złożenia deklaracji w sprawie akcyzy od energii elektrycznej, o której mowa w art. 18;
- 3) do podatnika prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy;
- 4) do importu wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 20 - 22.

6. Każdy podmiot może dokonać zapłaty akcyzy w imieniu i na rzecz podatnika, za jego pisemną zgodą, pod warunkiem, iż przed dokonaniem zapłaty podatnik poinformuje pisemnie właściwego naczelnika urzędu celnego o udzielonej zgodzie.

7. Z zastrzeżeniem art. 17 ust. 4 oraz art. 20 ust. 2, kwotę akcyzy pomniejsza się o kwotę stanowiącą wartość, prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu ich otrzymania, nie wcześniej jednak niż:

- 1) w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy:
 - a) w składzie podatkowym na terytorium kraju,
 - b) przez podmiot dokonujący produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2

- następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy;

- 2) w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju;
- 3) w przypadku zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca – następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego;
- 4) w przypadku podatnika prowadzącego działalność gospodarczą nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej – po powstaniu obowiązku podatkowego.

8. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków lub dopuszczalne normy zużycia, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową oraz wpłacać akcyzę za okres rozliczeniowy określony w przepisach szczególnych, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po tym okresie rozliczeniowym, z wyłączeniem ubytków, o których mowa w art. 23 ust. 5.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, deklaracji o wysokości akcyzy wpłacanej przez płatnika, o której mowa w art. 91 ust. 2 oraz informacji o wyrobach akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym, zamieszczając objaśnienia, co do sposobu prawidłowego składania deklaracji podatkowych i informacji o wyrobach akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie podatnika, że deklaracje podatkowe stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności przypadki pomniejszenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,
 - 2) dłuższe niż wymienione w ust. 1 i 2 oraz w art. 17 ust. 2, okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy.
- uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia, okresy rozliczeniowe dla ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 6 ust. 4, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków lub dopuszczalne normy zużycia, uwzględniając specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych, możliwość ustalenia wysokości ubytków lub zużycia wyrobów akcyzowych oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego.

Art. 17. 1. Podmioty prowadzące składy podatkowe i zarejestrowani handlowcy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy dzienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi”, dokonuje się nie później niż 25 dnia po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

3. Wpłaty dzienne dokonane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub 2.

4. Wpłaty dzienne są pomniejszane o:

- 1) kwotę stanowiącą wartość prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu ich otrzymania; pomniejszenie może być dokonane nie wcześniej niż:
 - a) w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju - następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy,
 - b) w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju,
 - c) w przypadku zarejestrowanego handlowca – następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego;
- 2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i pomniejszeń akcyzy.

Art. 18. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego składać deklaracje podatkowe we właściwym urzędzie celnym oraz wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony, po miesiącu w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) upłynął termin płatności, określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo jeżeli termin ten nie został określony w umowie, po miesiącu w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony w fakturze, po miesiącu w którym wystawiono fakturę – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;

- 3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej - w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 3;

Art. 19. 1. W przypadku składania deklaracji i wpłaty akcyzy, o której mowa w art. 18 pkt 1 i 2 za okres dłuższy niż dwa miesiące, podatnik posiadający koncesję na przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz podmiot reprezentujący, jest obowiązany do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy miesięczne na podstawie szacunków oraz prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 78.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy miesięczne, zwanych dalej „wpłatami miesięcznymi”, dokonuje się w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany uzyskać informacje o ilości energii elektrycznej przesłanej nabywcy końcowemu od podmiotu dostarczającego tę energię elektryczną.

4. Wpłaty miesięczne są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 18.

5. Wpłaty miesięczne są pomniejszane o kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i pomniejszeń akcyzy.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu

Art. 20. 1. Podatnik dokonujący importu jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w zgłoszeniu celnym, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Kwotę akcyzy przypadającą do zapłaty z tytułu importu wyrobów akcyzowych pomniejsza się o wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe objęte zgłoszeniem celnym.

3. W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, podatnik dokonujący ich importu jest obowiązany zamieścić w zgłoszeniu celnym informację o kwocie zawieszony akcyzy.

4. Jeżeli organ celny stwierdzi, iż w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości. Naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, naczelnik urzędu celnego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ.

Art. 21. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu uiszczania akcyzy w imporcie stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.

2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty akcyzy również wtedy, gdy wyroby akcyzowe zostały zwolnione od należności celnych przywozowych lub stawki celne zostały zawieszony albo obniżony do zerowej stawki celnej.

3. Naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, jeżeli nie została ona uiszczona, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób akcyzowy został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożony zabezpieczenie akcyzowe w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 22. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, naczelnik urzędu celnego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.

Dział II

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Rozdział 1

Zwolnienia

Art. 23. 1. Zwalnia się od akcyzy sprzedaż lub zużycie energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, na podstawie posiadanego przez sprzedającego energię elektryczną nabywcy końcowemu lub przez podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4, dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się nie wcześniej niż w z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia.

3. Zwalnia się od akcyzy, do dnia 1 stycznia 2012 r., węgiel i koks o kodach CN 2701, 27 02 oraz 2704, przeznaczone do celów opałowych.

4. Zwalnia się od akcyzy, do dnia 30 kwietnia 2014 r., gaz ziemny o kodzie CN 2711 11 00 oraz 2711 21 00, przeznaczony do celów opałowych.

5. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem, że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.

6. Zwalnia się od akcyzy:

- 1) ubytki wyrobów akcyzowych;
- 2) zużycie wyrobów akcyzowych do produkcji innych wyrobów
- do wysokości ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

7. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, nie ma zastosowania w przypadku ubytków powstałych w wyniku popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.

8. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej w elektrowniach, jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.

9. Zwalnia się od akcyzy zużycie do celów żeglugi (włączając rejsy rybackie) energii elektrycznej wytwarzanej na statku.

10. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:

- 1) całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) Nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r.

w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażania alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 22.11.1993 r. str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.);

- 2) zawarty w lekach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.⁶⁾);
- 3) zawarty w olejkach eterycznych lub mieszaninach substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 1,2% obj.;
- 4) zawarty w artykułach spożywczych lub półproduktach o których mowa w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. d.

11. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą, jeżeli wynika to z porozumień międzynarodowych lub zasady wzajemności, wobec: instytucji Wspólnot Europejskich, organizacji międzynarodowych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego pobytu na terytorium kraju.

12. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą, których przedmiotem są wyroby akcyzowe przeznaczone dla sił zbrojnych Państw - Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, sił zbrojnych uczestniczących w Partnerstwie dla Pokoju oraz dla Kwatery Głównej Wielonarodowego Korpusu Północno – Wschodniego i członków jej personelu oraz dowództw sojusznicych w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych i członków ich personelu.

Art. 24. 1. Zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe, ze względu na ich przeznaczenie na cele uprawniające do zwolnienia, z zastrzeżeniem ust. 2-7, z chwilą ich:

- 1) wyprowadzenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego;
- 2) wyprowadzenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego;
- 3) sprzedaży przez podmiot pośredniczący podmiotowi zużywającemu;
- 4) nabycia wewnątrzspółnotowego przez zarejestrowanego handlowca i zużycia przez niego na cele uprawniające do zwolnienia;
- 5) nabycia wewnątrzspółnotowego przez zarejestrowanego handlowca na rzecz podmiotu zużywającego;
- 6) importu przez podmiot pośredniczący lub podmiot zużywający.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do:

- 1) wykorzystywanych do statków powietrznych: benzyn silnikowych lotniczych do silników tłokowych, paliw do lotniczych silników turbinowych lub olejów smarowych do silników lotniczych, pod warunkiem że w przypadku, o którym mowa w ust.1 pkt 1 i 3-6, podmiot je zużywający posiada statek powietrzny; zwolnienia, nie stosuje się w przypadku prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, do celów innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych;
- 2) wykorzystywanych do celów żeglugi (włączając rejsy rybackie), olejów smarowych oznaczonych kodem CN 2710 19 81, olejów napędowych lub olejów opałowych, pod warunkiem że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 3-6, podmiot je

zużywający posiada jednostkę pływającą; zwolnienia nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się każde użycie statku przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, do celów innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych;

3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, mają zastosowanie do wyrobów energetycznych zużywanych w procesie produkcji energii elektrycznej w elektrowniach.

4. Ponadto, zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, mają zastosowanie do:

1) alkoholu etylowego skażonego środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego na podstawie przepisów odrębnych wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.⁷⁾) i wykorzystywanego do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;

2) napojów alkoholowych używanych:

a) do produkcji octu oznaczonego kodem CN 2209,

b) do produkcji leków, o których mowa w art. 23 ust. 10 pkt 2,

c) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, o których mowa w art. 23 ust. 10 pkt 3,

d) bezpośrednio do wytwarzania artykułów spożywczych - rozlewanych lub innych, lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych - rozlewanych lub innych pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu etylowego w tych artykułach spożywczych nie przekracza 8,5 litra czystego alkoholu etylowego na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów czystego alkoholu etylowego na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów.

5. Warunkiem zwolnień, o których mowa w ust. 1, jest prowadzenie przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego handlowca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych tym zwolnieniem.

6. Ponadto, warunkiem zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1 –3, 5 oraz 6, jest:

1) objęcie wyrobów akcyzowych, będących przedmiotem zwolnienia, zabezpieczeniem akcyzowym, lub w przypadku importu zabezpieczeniem należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego handlowca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku naruszenia warunków zwolnienia - do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący;

2) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych dokumentu dostawy wyrobów objętych zwolnieniem od akcyzy, zwanego dalej „dokumentem dostawy”, lub innego dokumentu, zawierającego wszystkie informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 pkt 1 i znajdującego swoją podstawę w porozumieniach międzynarodowych lub w przepisach prawa Wspólnoty Europejskiej;

3) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych dokumentu potwierdzającego objęcie przemieszczanych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem.

7. W przypadku podmiotu zużywającego, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich

przeznaczenie, warunkiem zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 5 oraz 6, jest dokonanie rejestracji, o której mowa w art. 13, przez ten podmiot zużywający.

Art. 25. 1. Podmiotem pośredniczącym może być wyłącznie podmiot, któremu właściwy naczelnik urzędu celnego wydał zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.

2. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący wydawane jest na czas oznaczony albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
- 2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 4) złożył zabezpieczenie akcyzowe;
- 5) nie zostało jemu cofnięte, zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została mu wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173. poz. 1807, z późn. zm.⁸⁾), w zakresie wyrobów akcyzowych, ze względu na naruszenie przepisów prawa w okresie ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona.

4. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

5. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący określa:

- 1) numer podmiotu pośredniczącego;
- 2) adres siedziby lub zamieszkania podmiotu pośredniczącego;
- 3) rodzaj prowadzonej działalności;
- 4) rodzaj wyrobów akcyzowych.

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany umieszczać swój numer w dokumencie dostawy lub innym zastępującym go dokumencie.

7. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2;
- 2) udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego;

8. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) podmiot pośredniczący prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem;
- 3) utraciło ważność złożone zabezpieczenie akcyzowe lub jego wysokość nie została zaktualizowana w terminie pomimo wezwania;
- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 9.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący na wniosek podmiotu pośredniczącego.

10. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

11. W przypadku, gdy zmiana danych zawartych we wniosku wpływa na zmianę treści udzielonego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje, z urzędu lub na wniosek zainteresowanego podmiotu pośredniczącego, decyzję w sprawie zmiany zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w art. 23 i 24;
- 2) sytuacje w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre bądź wszystkie warunki, o którym mowa w art. 24 ust. 5 – 7;
- 3) sytuacje, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 – 3, 5 oraz 6, w których nie stosuje się dokumentu dostawy;

- uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi objętymi zwolnieniem oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór i sposób stosowania dokumentu dostawy;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;
- 3) środki skazające, o których mowa w art. 24 ust. 4 pkt 1, ich ilość oraz warunki stosowania

- uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego, a także konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

Art. 27. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienie od akcyzy w przypadku, gdy:

- 1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa lub ochroną środowiska;
- 2) wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej;

- 3) wynika to z umów międzynarodowych;
- 4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych;
- 5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są zwolnione od należności celnych przywozowych
- określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

Art. 28. 1. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do akcyzy.

2. Zwolnienia od akcyzy, o których mowa w art. 27, mogą być:

- 1) całkowite lub częściowe;
- 2) realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

3. W przypadku zwolnienia realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego określa w drodze decyzji wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

Art. 29. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzspółnotowe paliw silnikowych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach:

- 1) użytkowych pojazdów silnikowych;
- 2) zamontowanych w pojemnikach specjalnego przeznaczenia.

2. Za użytkowy pojazd silnikowy uważa się każdy silnikowy pojazd drogowy (włączając ciągniki z przyczepą, lub bez), który pod względem konstrukcji lub i wyposażenia jest przeznaczony i nadaje się do transportu: odpłatnego i nieodpłatnego więcej niż dziewięciu osób włączając kierowcę, towarów oraz każdy pojazd drogowy specjalnego przeznaczenia innego niż transport jako taki.

3. Za standardowy zbiornik uważa się:

- 1) zbiorniki paliwa na stałe zamontowane przez producenta we wszystkich pojazdach silnikowych tego samego rodzaju jak pojazdy, których to dotyczy oraz których zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednio wykorzystanie paliwa zarówno do napędu jak też, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów;
- 2) zbiorniki na stałe zamontowane przez producenta we wszystkich pojemnikach takiego samego typu jak dany pojemnik i których zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzenia i innych systemów, w które może być wyposażony pojemnik specjalnego przeznaczenia.

4. Za pojemnik specjalnego przeznaczenia uważa się każdy pojemnik wyposażony w układy chłodzenia, systemy tlenowe, izolacji termicznej oraz inne systemy.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie pod warunkiem, że:

- 1) paliwa silnikowe są wykorzystywane wyłącznie przez środek transportu, w którym zostały przywiezione;
- 2) paliwa silnikowe nie zostaną usunięte z tego środka transportu ani nie będą składowane, chyba że jest to konieczne w przypadku jego naprawy;
- 3) paliwa silnikowe nie zostaną odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

6. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 5, wysokość akcyzy określa się według stanu z dnia naruszenia tych warunków lub z dnia stwierdzenia ich naruszenia oraz według stawek obowiązujących w tym dniu.

Art. 30. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów akcyzowych przywożonych w bagażu osobistym podróżnego, z zastrzeżeniem art. 31, w ramach następujących norm:

1) wyroby tytoniowe, pod warunkiem, że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:

- a) papierosy - 200 sztuk, lub
- b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3g) - 100 sztuk, lub
- c) cygara - 50 sztuk, lub
- d) tytoń do palenia - 250 g, lub
- e) zestaw wyrobów określonych w lit. a - d, pod warunkiem, że suma wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie jest wyższa niż 100 %;

2) napoje alkoholowe, pod warunkiem, że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:

- a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% obj. - 1 litr lub
- b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nie przekraczającej 22% obj., wina musujące - 2 litry, lub zestaw tych wyrobów akcyzowych, pod warunkiem, że wykorzystanie ustalonej normy nie jest wyższe niż 100% lub
- c) wina niemusujące - 2 litry.

2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom celnym, wjeżdżając na terytorium kraju, jak również bagaż, który przedstawi on później organom celnym, pod warunkiem przedstawienia dowodu, że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący w momencie wyruszenia w podróż przez przedsiębiorstwo, które było odpowiedzialne za jego przewóz.

Art. 31. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów akcyzowych przywożonych w bagażu osobistym, w rozumieniu art. 30 ust. 2, na własny użytek podróżnego, który:

- 1) ma miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej lub
- 2) jest pracownikiem zatrudnionym w strefie nadgranicznej lub
- 3) jest członkiem załogi środków transportu wykorzystywanych w ruchu między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

2. Wyroby akcyzowe są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm, pod warunkiem, że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:

1) wyroby tytoniowe:

- a) papierosy - 20 sztuk, albo
- b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 g) - 15 sztuk, albo
- c) cygara - 5 sztuk, albo
- d) tytoń do palenia - 20 g;

2) napoje alkoholowe:

- a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% obj. – 0,5 litra, lub
- b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nie przekraczającej 22% obj., wina musujące – 0,5 litra, lub
- c) wina niemusujące – 0,5 litra.

3. Przepisu ust. 2, nie stosuje się w przypadku, gdy osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej udowodnią, że nie wracają ze strefy nadgranicznej sąsiadującego państwa trzeciego. W sytuacji tej stosuje się przepisy art. 30.

4. Przepisu ust. 3, nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w strefie nadgranicznej i do załóg środków transportu wykorzystywanych w ruchu między terytorium państw trzecich a terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przewożą towary w trakcie wykonywania pracy.

Art. 32. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów akcyzowych umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) przesyłka ma charakter okazjonalny;
- 2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;
- 3) całkowita wartość wyrobów akcyzowych zawartych w przesyłce nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 45 euro;
- 4) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;
- 5) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Wyroby akcyzowe są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

- 1) wyroby tytoniowe:
 - a) papierosy - 50 sztuk, lub
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 g) - 25 sztuk, lub
 - c) cygara - 10 sztuk, lub
 - d) tytoń do palenia - 50 g;
- 2) napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% obj. - 1 litr lub
 - b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nie przekraczającej 22% obj., wina musujące - 1 litr, lub
 - c) wina niemusujące - 2 litry.

3. W przypadku, gdy ilość wyrobów akcyzowych przekracza normy, o których mowa w ust. 2, zwolnienia od akcyzy nie stosuje się.

Rozdział 2

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 33. 1. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są:

- 1) w składzie podatkowym;
- 2) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju;
- 3) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 4) z zastrzeżeniem art. 36 ust. 1 pkt 10, bezpośrednio po dokonaniu przez podmiot prowadzący skład podatkowy importu i dopuszczeniu ich do obrotu, przemieszczane do składu podatkowego tego podmiotu na terytorium kraju.

2. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są:

- 1) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego;

- 2) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do składu podatkowego na terytorium kraju;
- 3) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 4) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 5) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 6) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do wymienionych w art. 23 ust. 1, dyrektywy 92/12/EWG sił zbrojnych, instytucji lub organizacji na terytorium państwa członkowskiego;
- 7) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca na terytorium kraju lub do wymienionych w art. 23 ust. 1, dyrektywy 92/12/EWG sił zbrojnych, instytucji lub organizacji na terytorium kraju;
- 8) przemieszczane przez terytorium kraju między składami podatkowymi na terytorium państw członkowskich;
- 9) przemieszczane przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, lub do wymienionych w art. 23 ust. 1, dyrektywy 92/12/EWG sił zbrojnych, instytucji lub organizacji na terytorium państwa członkowskiego.

3. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych:

- 1) zawieszają się jeżeli wyroby te są:
 - a) objęte zawieszającą procedurą celną,
 - b) przemieszczane z terytorium kraju na terytorium państw członkowskich przez terytorium państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub do państwa EFTA, w ramach wewnątrzspółnotowej procedury tranzytu,
 - c) przemieszczane z terytorium kraju na terytorium państw członkowskich przez terytorium jednego lub większej liczby państw trzecich spoza państw EFTA na podstawie karnetu TIR, o którym mowa w Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR (Konwencja TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 17, poz. 76 oraz z 2000 r. Nr 40, poz. 476 i Nr 43, poz. 494), lub karnetu A.T.A., o którym mowa w Konwencji celnej w sprawie karnetu A.T.A. dla odprawy warunkowej towarów (Konwencja A.T.A.), sporządzonej w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 242 oraz z 1998 r. Nr 14, poz. 61);
- 2) zawieszają się w przypadku wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego na terytorium kraju wyrobów:
 - a) importowanych,
 - b) określonych w art. 166 lit. b rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L

302 z 19.10.1992, str. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.);

3) może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego.

4. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów określonych w załączniku nr 2 do ustawy, z zastrzeżeniem art. 39 ust. 1. W przypadku wyrobów oznaczonych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te przemieszczane są luzem.

5. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej.

6. Minister Finansów może określić, w drodze rozporządzenia, inne wyroby niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, do których stosuje się na terytorium kraju procedurę zawieszenia poboru akcyzy, uwzględniając:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi.

Art. 34. 1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest łączne spełnienie przez podatnika następujących warunków:

- 1) dołączenie do przewożonych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.

2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzwspólnotowej do podmiotu nie prowadzącego składu podatkowego, warunkiem zawieszenia poboru akcyzy, z uwzględnieniem ust. 1, jest: upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku wymienionych w art. 23 ust. 1, dyrektywy 92/12 EWG sił zbrojnych, instytucji lub organizacji - zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.1996 r. str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297).

3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzwspólnotowego przez siły zbrojne, instytucje lub organizacje wymienione w art. 23 ust. 1, dyrektywy 92/12 EWG, warunkiem zawieszenia poboru akcyzy, z uwzględnieniem ust. 1, jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego.

4. W obrocie wyrobami akcyzowymi objętymi procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku z chwilą otrzymania przez niego administracyjnego dokumentu towarzyszącego:

- 1) z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę;
- 2) z potwierdzeniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Wspólnoty Europejskiej przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów - w części objętej potwierdzeniem.

5. Administracyjny dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla administracyjnego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego administracyjny dokument towarzyszący, stosuje się odpowiednio przepisy o administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

6. W przypadku zaginięcia lub zniszczenia administracyjnego dokumentu towarzyszącego jako dowód potwierdzający zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy mogą być wykorzystane duplikaty administracyjnego dokumentu towarzyszącego.

7. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 33 ust. 3, jest:

- 1) zastosowanie dokumentów określonych w przepisach prawa celnego;
- 2) złożenie zabezpieczenia akcyzowego, chyba że kwota akcyzy została zabezpieczona w trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

8. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej i w obrocie na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych między, znajdującymi się na terytorium kraju, składami podatkowymi tego samego podmiotu.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego, podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany handlowiec oraz niezarejestrowany handlowiec są obowiązani do prowadzenia ewidencji administracyjnych dokumentów towarzyszących. Ewidencja może mieć formę elektroniczną po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 35. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje w przypadku:

- 1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy, gdy zużyto wyrób akcyzowy do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, również w ramach procesów służących bezpośrednio produkcji tego wyrobu; obowiązek podatkowy nie wygasa i zobowiązanie podatkowe powstaje w zakresie w jakim ilość zużytego wyrobu akcyzowego do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, przekracza dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2;
- 3) nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie dwóch miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju;
- 4) nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie czterech miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego;
- 5) naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 6) ubytków wyrobów akcyzowych, z dniem ich powstania, a gdy nie można ustalić dnia ich powstania z dniem ich stwierdzenia przez uprawniony organ.

2. W przypadku, gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

- 1) zostaną naruszone na terytorium kraju warunki tej procedury co spowoduje jej zakończenie lub;
- 2) nie można ustalić miejsca naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a jej naruszenie zostanie stwierdzone na terytorium kraju

- właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek podatkowych obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia lub obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie; naczelnik ten jest obowiązany

poinformować właściwy organ podatkowy państwa wysyłki o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

3. Podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który otrzymał:

- 1) administracyjny dokument towarzyszący lub jego duplikat z potwierdzeniem odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 lub
- 2) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy w państwie członkowskim, w którym doszło do naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, w kwocie odpowiadającej ilości wyrobów akcyzowych będącym przedmiotem naruszenia
- przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może być złożony w terminie 3 lat od dnia wprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego.

Art. 36. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić administracyjny dokument towarzyszący;
- 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności sposób obiegu kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego, terminy ich zwrotu, sposób ich ewidencji, sposób potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych, a także warunki wykorzystania duplikatów administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 4) sposób uzyskiwania formularzy administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 5) sposób postępowania w przypadku braku zwrotu administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz terminy uzyskania potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych w tym przypadku;
- 6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 35 ust. 3;
- 7) przypadki, w których wyroby akcyzowe objęte zawieszającą procedurą celną mogą być wprowadzane i wyprowadzane ze składu podatkowego wyłącznie na podstawie dokumentów celnych;
- 8) przypadki oraz warunki na jakich pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego;
- 9) inne przypadki, w których następuje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 10) wykaz wyrobów akcyzowych, do których w przypadku ich importu stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 4.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 4) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 5) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 37. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, następuje również z dniem:

- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na jaki zostało ono wydane;
- 2) zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
- 3) likwidacji przedsiębiorstwa podatnika;
- 4) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego lub utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 53 ust. 1.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany do:

- 1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury”, według stanu na dzień zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w terminie 21 dni od tego dnia;
- 2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 14 dni, od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu.

3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:

- 1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania;
- 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie.

Art. 38. 1. Tworzy się informatyczny system przemieszczania wyrobów akcyzowych, zwany dalej „Systemem”, umożliwiający w przypadku, gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy:

- 1) przesyłanie elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) elektroniczną obsługę zabezpieczenia akcyzowego.

2. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Użytkownikami Systemu są podmioty przemieszczające wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz organy podatkowe właściwe w zakresie akcyzy.

4. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów dotyczących administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej z zastrzeżeniem ust. 6.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób funkcjonowania Systemu;
- 2) szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać elektroniczny administracyjny dokument towarzyszący;
- 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego, w szczególności sposób: obiegu elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego, jego ewidencji, oraz potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych;
- 4) procedury szczególne w przypadku awarii Systemu
- uwzględniając konieczność usprawnienia przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 5, określić w drodze rozporządzenia okres, w którym zastosowanie mają przepisy dotyczące administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej i funkcjonują zarówno papierowa jak i elektroniczna forma

administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz warunki takiego funkcjonowania, uwzględniając:

- 1) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 3) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 4) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Rozdział 3

Składy podatkowe

Art. 39. 1. Produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem:

- 1) produkcji wyrobów energetycznych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych energetycznych;
- 2) produkcji, mniej niż 1000 hl w ciągu roku kalendarzowego, win gronowych uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541);
- 3) produkcji piwa, wina i napojów fermentowanych domowym sposobem, przez osoby fizyczne, na własny użytek i nieprzeznaczonych do sprzedaży.

2. Przeładunek wyrobów akcyzowych, przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji:

- 1) losowych, w przypadkach, w których dokonanie przeładunku możliwe jest tylko w miejscu zdarzenia losowego;
- 2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości przemieszczane są do jednego miejsca odbioru.

3. Podmiotem prowadzącym skład podatkowy może być wyłącznie podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

4. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące miejsca, w którym wyroby akcyzowe będą magazynowane, uwzględniając:

- 1) specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 4) specyfikę środków transportu stosowanych do przewozu wyrobów akcyzowych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania przeładunku wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym, uwzględniając:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz środków transportu używanych do przemieszczania tych wyrobów;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 40. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących również własnością innych podmiotów;
- 2) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
- 3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;
- 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 5) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 53 ust. 1;
- 6) nie zostało mu cofnięte zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została mu wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie wyrobów akcyzowych ze względu na naruszenie przepisów prawa w okresie ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.

2. Przepis ust. 1 pkt 2, nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217), wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c, tej ustawy.

3. W przypadku podmiotu, prowadzącego działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych wyprodukowanych przez inny podmiot, poza warunkami określonymi w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia jest:

- 1) dla wyrobów tytoniowych - minimalna wysokość obrotu w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 700 mln zł;
- 2) dla napojów alkoholowych - minimalna wysokość obrotu w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 100 mln zł;
- 3) dla paliw silnikowych lub olejów opałowych - pojemność magazynowa co najmniej na poziomie 5000 m³;
- 4) dla olejów smarowych – minimalna wysokość obrotu w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 20 mln zł;
- 5) dla gazu - pojemność magazynowa co najmniej na poziomie 500 m³;

4. Podmiot produkujący wyroby akcyzowe w składzie podatkowym może w tym składzie podatkowym magazynować wyroby akcyzowe, objęte zezwoleniem na prowadzenie składu podatkowego, również wyprodukowane przez inny podmiot, bez konieczności spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1-5.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 3, sytuacje, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w ust. 3 pkt 1-5, uwzględniając:

- 1) specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi;
- 2) możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 4) zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Art. 41. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony albo na czas nieoznaczony.

3. Wniosek, zawiera, z uwzględnieniem art. 40 ust. 2, w szczególności dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, proponowane zabezpieczenie akcyzowe, a także informację o ilości już prowadzonych składów podatkowych przez podmiot.

4. Przepis ust. 3, w zakresie numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c, tej ustawy.

5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, stanowi również wniosek o nadanie podmiotowi numeru akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

6. Do wniosku załącza się w szczególności plan składu podatkowego oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

8. W przypadku zmiany rodzaju lub zakresu działalności prowadzonej w składzie podatkowym, w wyniku której jest wymagane dokonanie zmiany zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, powiadomienia o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7 i 8, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

10. Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga w każdym przypadku uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

11. W przypadku planowanej zmiany rodzaju lub zakresu działalności prowadzonej w składzie podatkowym, w wyniku której podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej, niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności, grupy wyrobów akcyzowych, wymagane jest uzyskanie nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

Art. 42. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego oraz określa się odrębny numer akcyzowy składu podatkowego.

3. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa:

- 1) numer akcyzowy składu podatkowego;
- 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;
- 3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;
- 4) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 5) formę i wysokość zabezpieczenia akcyzowego, a także termin obowiązywania zabezpieczenia, a w przypadku zwolnienia podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z obowiązku złożenia zabezpieczenia - przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu oraz termin ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego;
- 6) numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

Art. 43. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe w administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

2. W przypadku, gdy podmiot prowadzi więcej niż jeden skład podatkowy, jest obowiązany w deklaracji podatkowej wykazywać wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

Art. 44. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w przypadku, gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 1 lub 3;
- 2) udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego;
- 3) proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, albo stan ich wyposażenia uniemożliwi sprawowanie szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem;
- 3) utraciło ważność złożone zabezpieczenie akcyzowe lub jego kwota jest niewystarczająca na zabezpieczenie w należytym wysokości zobowiązania podatkowego, a podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzupełnił go w terminie pomimo wezwania;
- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 40, z zastrzeżeniem ust. 3;

3. Naczelnik nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane, właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia właściwemu organowi koncesyjnemu lub zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej lub organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 45. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany zawiadomić właściwego naczelnika urzędu celnego, przed dniem dokonania wysyłki, o zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy; zawiadomienie powinno określać odbiorcę, rodzaj i ilość wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego.

2. W przypadku wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący.

3. W przypadku importu wyrobów akcyzowych, które po dopuszczeniu ich do obrotu są bezpośrednio przemieszczane do składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, podmiot prowadzący ten skład podatkowy obowiązany jest wystawić administracyjny dokument towarzyszący.

4. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową wyrobów akcyzowych umożliwiającą w szczególności:

- 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury;
- 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu;
- 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych.

5. Administracyjny dokument towarzyszący jest ewidencjonowany i opieczętowany urzędowymi pieczęciami przez właściwego naczelnika urzędu celnego nie później, niż przed wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo - wartościowej wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 4, uwzględniając konieczność prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych oraz określenia kwot akcyzy.

Rozdział 4

Zarejestrowani handlowcy

Art. 46. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego odpowiednio warunki wymienione w art. 40 ust. 1 pkt 2-6, wydaje zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec”.

2. Zarejestrowany handlowiec obowiązany jest posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych, zwane dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”.

3. Wniosek zawiera dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) a także informację o ilości wydanych dla podmiotu zezwoleń na nabywanie przez niego wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec.

4. Do wniosku załącza się w szczególności plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednio warunków określonych w art. 40 ust. 1 pkt 2-6.

5. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

6. Do odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, a także do cofnięcia lub upływu okresu, na jaki zostało wydane to zezwolenie, stosuje się odpowiednio art. 44.

7. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec może być wydane na czas oznaczony lub nieoznaczony.

Art. 47. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego handlowca.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec określa:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego handlowca;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego handlowca;
- 3) adres, pod którym zlokalizowane jest miejsce odbioru wyrobów akcyzowych;
- 4) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 5) wysokość zabezpieczenia akcyzowego, a także termin obowiązywania zabezpieczenia.

Art. 48. 1. Zarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany:

- 1) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
- 2) prowadzić ewidencję nabytych wyrobów akcyzowych.

3. Zarejestrowany handlowiec może dokonywać nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych, na rzecz innych podmiotów.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, nabytych przez zarejestrowanego handlowca;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji nabytych wyrobów akcyzowych.

- uwzględni konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.

Rozdział 5

Niezarejestrowani handlowcy

Art. 49. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego odpowiednio warunki wymienione w art. 40 ust. 1 pkt 2-6, wydaje jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec”.

2. Wniosek zawiera dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednio warunków określonych w art. 40 ust. 1 pkt 2-6 oraz wskazuje się w nim adres pod którym wyroby akcyzowe będą odebrane.

4. Do odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, stosuje się odpowiednio art. 44.

Art. 50. Zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec określa:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) adres, pod którym wyroby akcyzowe będą odebrane;
- 3) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 51. 1. Niezarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju:
 - a) dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego,
 - b) przesłać podmiotowi wysyłającemu wyroby akcyzowe dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, w zakresie złożenia zabezpieczenia akcyzowego;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
- 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy w terminie 3 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego.

3. Niezarejestrowany handlowiec przed wysłaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a,
- 2) wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3 - uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub z zapłaconą akcyzą oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub zapłaconej kwocie akcyzy.

Rozdział 6

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 52. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany handlowiec, niezarejestrowany handlowiec, podatnik, o którym mowa w art. 65 ust. 1, podmiot pośredniczący oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej, powstałe lub mogące powstać, zobowiązanie podatkowe.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony lub nieoznaczony.

3. W przypadkach określonych w ustawie stosuje się zabezpieczenie akcyzowe w formie zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego.

4. Na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe złożone przez osobę trzecią.

5. Zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w ust. 1, mogą być na ich wniosek objęte zabezpieczeniem generalnym osoby trzeciej, złożonym na terytorium kraju, w formach określonych w art. 55 ust. 1 pkt 1 – 3, za zgodą tej osoby, w przypadkach określonych na podstawie art. 55 ust. 2 pkt 6.

6. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 4 i 5, odpowiada całym swym majątkiem za zobowiązanie podatkowe osoby obowiązanej do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, solidarnie z tą osobą, do wysokości kwoty zobowiązania podatkowego będącego przedmiotem zabezpieczenia.

Art. 53. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy i korzystający z procedury zawieszenia poboru akcyzy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia warunki określone w ust. 2.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do podmiotu spełniającego następujące warunki:

- 1) ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
- 2) korzysta z procedury zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;
- 3) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych;
- 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;
- 5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie naczelnika urzędu celnego, kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego;
- 6) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe.

3. Przepisy ust. 2 pkt 2-4, nie mają zastosowania do rolników prowadzących skład podatkowy, w którym są wykonywane, zgodnie z ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c, tej ustawy.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane na czas oznaczony w drodze decyzji na pisemny wniosek podmiotu.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności określenie rodzaju prowadzonej działalności oraz przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2.

7. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane w przypadku przemieszczania rurociągami ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju.

9. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz dołączonych dokumentach, w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

10. Naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem ust 3.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 2, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, a także szczegółowy sposób udzielania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 54. 1. Zabezpieczenie generalne, z zastrzeżeniem ust. 8, stosuje się dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych:

- 1) podmiotu prowadzącego skład podatkowy;
- 2) zarejestrowanego handlowca;
- 3) podmiotu pośredniczącego;
- 4) a także niezarejestrowanego handlowca, podatnika, o którym mowa w art. 65 ust. 1 lub przedstawiciela podatkowego – na ich pisemny wniosek, dla wielokrotnego zagwarantowania pokrycia ich zobowiązań podatkowych.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, na poziomie równym:

- 1) wysokości zobowiązań podatkowych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
- 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych.

3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku naruszenia warunków zwolnienia od akcyzy wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 24.

4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego, stosuje się stawki akcyzowe obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić - w dniu złożenia zabezpieczenia, jeżeli jednak stawki akcyzowe ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, naczelnik urzędu celnego powinien odpowiednio skorygować wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

5. W przypadku, gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie ich zobowiązań podatkowych.

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego, w sposób zapewniający pokrycie w każdym czasie jego mogących powstać zobowiązań podatkowych.

7. Przed zastosowaniem zabezpieczenia generalnego, w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1,2 i 4, naczelnik urzędu celnego ustala stan jego wykorzystania.

8. Na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy, który spełnia warunki określone w art. 53 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6, w przypadkach o których mowa w ust. 11, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego. Podmiot prowadzący skład podatkowy potwierdza spełnienie niniejszych warunków dokumentami wskazanymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w określony przez niego sposób, na podstawie art. 53 ust. 11.

9. Naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot prowadzący skład podatkowy składający wniosek o stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego.

10. Naczelnik urzędu celnego powinien wysokość zabezpieczenia ryczałtowego aktualizować co 6 miesięcy, począwszy od dnia złożenia wniosku o wyrażenie zgody na jego stosowanie. Naczelnik urzędu celnego może dokonać pierwszej aktualizacji wysokości zabezpieczenia ryczałtowego przed upływem 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których można stosować zabezpieczenie ryczałtowe, szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, a także szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego oraz sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w ust. 6, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia ryczałtowego, niż określony w ust. 9, oraz określić ten poziom, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 55. 1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:

- 1) depozytu w gotówce;
- 2) gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej;
- 3) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 4) innego dokumentu mającego wartość płatniczą.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego;
- 2) rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe;
- 3) sposób dokonania potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego;
- 4) wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego;
- 5) formy zabezpieczenia, w których zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone przez osobę trzecią, o której mowa w art. 52 ust. 4;
- 6) przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 52 ust. 1, mogą być objęte zabezpieczeniem generalnym osoby trzeciej
 - uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych.

Art. 56. Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 57. 1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia solidarnie z podatnikiem, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.

2. Gwarantem może być jedynie osoba trzecia mająca swoją siedzibę na terytorium kraju lub działający w kraju oddział banku lub instytucji finansowej, nie mających siedziby w kraju, które:

- 1) posiadają, na podstawie przepisów odrębnych, uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych;
- 2) ze względu na swoją sytuację finansową i zakres terytorialny prowadzonej działalności gwarantują realizację zobowiązań podatkowych z tytułu akcyzy;
- 3) złożą do ministra właściwego do spraw finansów publicznych pisemny wniosek o umieszczenie ich w wykazie gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, do którego dołączają dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w pkt 1 i 2.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność zapewnienia zapłaty przez gwarantów zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego.

Art. 58. Podmioty zobowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 55.

Art. 59. 1. Naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego.

2. Naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego.

Art. 60. 1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe na czas oznaczony, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.

3. W przypadku niedokonania przez podatnika czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwy naczelnik wzywa gwaranta do zapłaty kwoty wynikającej z zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 61. 1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została uiszczona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy nieuiszczonej w terminie wymagana jest sprzedaż praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁹⁾).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należne odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej naliczane są do dnia pokrycia kwoty akcyzy.

Art. 62. 1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać.

2. Do celów związanych z rozliczaniem zabezpieczenia akcyzowego naczelnik urzędu celnego stwierdza wygaśnięcie zobowiązania podatkowego również na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych na terytorium kraju, przesłanego w formie elektronicznej, w tym telefaksem, w szczególności jeżeli przesłany w tej formie administracyjny dokument towarzyszący nie budzi wątpliwości, co do swojej autentyczności.

3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie częściowo lub nie będzie mogło już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podatnikowi na jego wniosek.

4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone, uprawnionej osobie, w terminie 7 dni.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

Art. 63. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Rozdział 7

Procedura przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą

Art. 64. 1. Dostawa lub nabycie wewnątrzspółnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego.

2. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego uproszczony dokument towarzyszący, stosuje się odpowiednio przepisy o uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu kart uproszczonego dokumentu towarzyszącego, warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić uproszczony dokument towarzyszący przypadki, w których urząd celny potwierdza nabycie wewnątrzspółnotowe, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 65. 1. W przypadku, gdy podatnik prowadzący działalność gospodarczą nabywa wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym oraz dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju;
- 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
- 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych.

2. Do dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju stosuje się odpowiednio wzór określony w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ust. 5.

3. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt. 1 i deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym oraz wzór deklaracji uproszczonej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ust. 4.

5. Przepisy regulujące procedurę przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem przepisów dotyczących uproszczonego dokumentu towarzyszącego, do przypadków nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, nie wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, a które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka 0.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia sposób prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 66. 1. Nie podlegają akcyzie wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego nabywane wewnątrzwspólnotowo przez osobę fizyczną i przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek, jeżeli ilość tych wyrobów nie przekracza ilości handlowych.

2. W przypadku przemieszczenia przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych w ilościach handlowych na terytorium kraju, przepisy art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3, stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ilości wyrobów akcyzowych, będące ilościami handlowymi, uwzględniając:

- 1) status nabywcy wyrobów akcyzowych;
- 2) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy;
- 3) rodzaj wyrobów akcyzowych.

Art. 67. 1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

Art. 68. 1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, któremu właściwy naczelnik urzędu celnego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.

2. Przepisy art. 25 ust. 2-11, z wyłączeniem ust. 5 pkt 1, ust. 6 i ust. 8 pkt 1, stosuje się odpowiednio.

3. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

- 1) dokonywać zapłaty akcyzy przypadającej do zapłaty;
- 2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację podatkową;
- 3) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych, dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe czynności wykonywane przez przedstawiciela podatkowego oraz sposób prowadzenia ewidencji określonej w ust. 3 pkt 3, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 69. 1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydaje naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek sprzedawcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności dane identyfikacyjne sprzedawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, o których mowa w art. 46 ust. 3, oraz oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego na wykonywanie przez niego czynności w tym charakterze.

3. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4. Do odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 44.

Art. 70. 1. W przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

- 1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzspółnotowej tych wyrobów akcyzowych albo
 - 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzspółnotowej
- na pisemny wniosek, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego przed dokonaniem dostawy wewnątrzspółnotowej, wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

- 1) podatnikowi, który dokonał eksportu tych wyrobów akcyzowych albo
 - 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich eksportu
- na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.

3. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem, o zwrot akcyzy jest obowiązany, po dokonaniu dostawy wewnątrzspółnotowej, przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

- 1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
- 2) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego na uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub na kopii dokumentu handlowego, o którym mowa w art. 64 ust. 2;
- 3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim bądź złożenie zabezpieczenia lub dokument potwierdzający, iż akcyza w tym państwie nie jest wymagalna.

4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem, o zwrot akcyzy jest obowiązany, przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

- 1) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
- 2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej w sposób zgodny z przepisami prawa celnego.

5. Zwrotowi nie podlega akcyza od dostawy wewnątrzspółnotowej i eksportu wyrobów oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota niższa od minimalnej kwoty zwrotu określonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ust. 7.

6. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb zwrotu akcyzy, terminy zwrotu, minimalną kwotę zwrotu, wzór wniosku o zwrot uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzspółnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
- 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Rozdział 8

Zezwolenia

Art. 71. 1. Wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia na:

- 1) prowadzenie składu podatkowego;
 - 2) nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec;
 - 3) nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec;
 - 4) wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
 - 5) prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący
- następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób wydawania oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1;
- 2) wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, a także rodzaje dokumentów, które powinny być dołączane do tych wniosków.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 2, uwzględnia:

- 1) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego, warunków działania podmiotu oraz warunków wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 2) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

Rozdział 9

Normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych i dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

Art. 72. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, z urzędu lub na wniosek podmiotu:

- 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych; w przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 4 pkt 1, w wysokości nie wyższej niż maksymalne normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4;
- 2) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów.

2. W przypadku posiadania przez podatnika więcej niż jednego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się odrębnie dla każdego składu podatkowego.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy zużycia, uwzględnia:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące u podatnika.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
- 3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub zmiany warunków technicznych lub technologicznych występujących u podatnika dokonującego tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące u podatnika.

Dział III

Przepisy szczegółowe

Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 73. 1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:

- 1) oznaczone kodami CN od 1507 do 1518, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 2) oznaczone kodami CN 2701, 2702 oraz od 2704 do 2715;
- 3) oznaczone kodami CN 2901 i 2902;
- 4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, nie będące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 5) oznaczone kodem CN 3403;
- 6) oznaczone kodem CN 3811;
- 7) oznaczone kodem CN 3817;
- 8) oznaczone kodem CN 3824 90 98, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 9) pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub oleje opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub olejów opałowych, bez względu na kod CN.

2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do tych paliw.

3. Olejami opałowymi w rozumieniu ustawy są, z wyłączeniem drewna, torfu i innych porównywalnych węglowodorów stałych oraz wyrobów, o których mowa w ust. 2, wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do celów opałowych albo jako dodatki lub domieszki do tych olejów.

4. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 74. 1. Produkcją wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów energetycznych, w tym również mieszanie lub przeklasyfikowanie komponentów paliwowych, rozlew gazu skroplonego do butli gazowych, a także barwienie i znakowanie wyrobów energetycznych.

2. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych uzyskiwania niewielkiej ilości wyrobów energetycznych jako produktu ubocznego w procesie wytwarzania wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi. Przez niewielką ilość rozumie się ilość wyrobów energetycznych, z których osiągnięty przychód stanowi nie więcej niż 0,1 % całości przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹⁰) uzyskiwanego z prowadzonej działalności gospodarczej w okresie poprzedniego roku obrotowego lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Podmiot, uzyskujący, jako produkt uboczny, niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w ust. 2, obowiązany jest:

- 1) w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów, do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów;
- 2) na zakończenie każdego roku obrotowego przedstawić właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemną informację odnośnie uzyskanego przychodu z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także wysokość przychodu osiągniętego z tych wyrobów.

Art. 75. 1. Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu albo wartość energetyczna brutto wyrażona w gigadżulach (GJ).

2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia do celów napędowych:

- 1) olejów opałowych;
- 2) olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi

- jest ich ilość wyrażona w litrach, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw ciekłych lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.

4. Za użycie olejów opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem traktuje się również posiadanie lub ich sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw ciekłych.

5. Za odmierzacz paliw ciekłych uznaje się wszelkie instalacje pomiarowe przeznaczone do pomiaru wydawanych paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe lub gazu ciekłego propan-butan do tankowania pojazdów mechanicznych, małych samolotów lub łodzi.

Art. 76. 1. Stawki akcyzy dla wyrobów energetycznych, wynoszą:

- 1) węgiel i koks przeznaczone do celów opałowych o kodach CN 2701, 2702 oraz 2704 – 1,18 zł/gigadzul (GJ);
 - 2) benzyny silnikowe o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 – 1.565,00 zł/1000 l;
 - 3) wyroby powstałe ze zmieszania benzyn, o których mowa w pkt 2 z biokomponentami, zawierające powyżej 2% biokomponentów, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – stawka akcyzy określona w pkt 2, obniżona o 1,565 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym, że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 l;
 - 4) paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1.072,00 zł/1.000 l;
 - 5) nafta pozostała o kodzie CN 2710 19 25 – 1.822,00 zł/1.000 l;
 - 6) benzyny specjalne o kodach CN 2710 11 21 i 2710 11 25 – 1.822,00 zł/1.000 l;
 - 7) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 41 – 1.048,00 zł/1.000 l;
 - 8) wyroby powstałe ze zmieszania olejów napędowych, o których mowa w pkt 7 z biokomponentami, zawierające powyżej 2% biokomponentów, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – stawka akcyzy określona w pkt 7, obniżona o 1,048 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych olejów napędowych, z tym, że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1.000 l;
 - 9) biokomponenty, stanowiące samoistne paliwa, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczone do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 10,00 zł/1.000 l;
 - 10) oleje napędowe przeznaczone do celów opałowych o kodach CN 2710 19 41, 2710 19 45 lub 2710 19 49, w przypadku gdy są zabarwione na czerwono i oznaczone znacznikiem – 232,00/1.000 l;
 - 11) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69:
 - a) z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15 °C jest niższa od 890 kg/m³, w przypadku gdy są zabarwione na czerwono i oznaczone znacznikiem – 232,00 zł/1000 l,
 - b) pozostałe – 60,00 zł/1000 kg;
 - 12) oleje smarowe o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 – oleje białe, parafina ciekła oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1.180,00 zł/1.000 l;
 - 13) gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe w stanie gazowym i skroplone, przeznaczone do napędu silników spalinowych bez względu na kod CN – 695,00 zł/1.000 kg;
 - 14) gaz ziemny przeznaczony do celów opałowych o kodach CN 2711 11 00 i 2711 21 00, – 1,18 zł/l gigadzul (GJ);
 - 15) pozostałe paliwa silnikowe – 1.882,00 zł/1000 l;
 - 16) pozostałe oleje opałowe – 1.882,00 zł/1000 l albo 2.115,00 zł/1000 kg w przypadku olejów opałowych których gęstość w temperaturze 15 °C jest równa lub wyższa od 890 kg/m³.
2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne, inne niż określone w ust. 1 pkt 1- 14, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do olejów

opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych wynosi 0 zł.

3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi – 20,00 zł za 1MWh.

4. W przypadku użycia olejów napędowych lub olejów opałowych, o których mowa w ust. 1 pkt 10 i 11, niezgodnie z przeznaczeniem, użycia ich gdy nie spełniają warunków określonych w odrębnych przepisach w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, a także ich sprzedaży za pomocą odmierzaczy paliw ciekłych, stosuje się odpowiednio stawki określone w ust. 1 pkt 15 i 16.

5. Podmiot sprzedający wyroby określone w ust. 1 pkt 10 i 11, jest obowiązany w przypadku tej sprzedaży:

- 1) osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą - do uzyskania od nabywcy oświadczenia, iż nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 10 i 11; oświadczenie może być złożone w wystawianej fakturze VAT, a jeśli jest składane odrębnie, powinno zawierać dane dotyczące nabywcy, określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów, datę i miejsce złożenia tego oświadczenia, podpis składającego oświadczenie oraz powinno być dołączone do kopii faktury VAT;
- 2) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej - do uzyskania od nabywcy oświadczenia stwierdzającego, iż nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 10 i 11; oświadczenie to powinno być dołączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu, potwierdzającego tę sprzedaż.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, powinno zawierać, co najmniej:

- 1) imię i nazwisko nabywcy, PESEL i NIP;
- 2) adres zamieszkania nabywcy;
- 3) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów;
- 4) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się urządzenia, jeżeli jest ono inne niż adres wymieniony w pkt 2;
- 5) wskazanie rodzaju i typu urządzeń grzewczych;
- 6) datę i miejsce sporządzenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

7. Importer i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów określonych w ust. 1 pkt 10 i 11, składa właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, a w przypadku importu - przyjmującemu zgłoszenie celne w procedurze dopuszczenia do obrotu, oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 10 i 11; oświadczenie powinno zawierać dane dotyczące importera lub podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzwspólnotowego, określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów, datę i miejsce złożenia tego oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie; kopie złożonych oświadczeń powinny być przechowywane przez importera i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego do czasu przedawnienia zobowiązania podatkowego i udostępniane w celu kontroli.

8. W przypadku importu wyrobów określonych w ust. 1 pkt 10 i 11, gdy naczelnik urzędu celnego przyjmujący zgłoszenie celne w procedurze dopuszczenia do obrotu jest inny niż

właściwy naczelnik urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju dla podmiotu dokonującego importu – wówczas importer jest zobowiązany do sporządzenia i przekazania do właściwego dla niego naczelnika urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w ust. 7, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone zgłoszenie celne.

9. Podmiot sprzedający wyroby określone w ust. 1 pkt 10 i 11, sporządza i przekazuje do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, miesięczne zestawienie oświadczeń, o których mowa w ust. 5; oryginały oświadczeń powinny być przechowywane przez podatnika do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego i udostępniane w celu kontroli.

10. Miesięczne zestawienie oświadczeń, o którym mowa w ust. 8 i 9, powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub miejsca zamieszkania podmiotu przekazującego zestawienie;
- 2) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub miejsca zamieszkania podmiotu składającego oświadczenie;
- 3) ilość i rodzaj oraz przeznaczenie wyrobów, których dotyczy oświadczenie;
- 4) datę złożenia oświadczenia;
- 5) datę i miejsce sporządzenia zestawienia oraz czytelny podpis osoby sporządzającej zestawienie.

11. W przypadku nie spełnienia warunków określonych w ust. 5-10, stosuje się stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 16.

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych do celów stosowania zwolnień od akcyzy lub kontroli obrotu wyrobami energetycznymi, może wprowadzić, obowiązek ich znakowania i barwienia.

2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, w przypadku jego wprowadzenia, ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego i przedstawicielach podatkowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadza, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, określając również:

- 1) wyroby energetyczne podlegające obowiązkowi znakowania i barwienia;
- 2) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych;
- 3) minimalne ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w mg/l wyrobu energetycznego, po dodaniu których wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:

- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;
- 2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych.

Art. 78. 1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 10 ust. 5, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-

rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku takich możliwości na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz eksportu energii elektrycznej obowiązany jest do prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych znajdujących się u dostawcy oraz eksportera, a w przypadku braku takich możliwości na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając:

- 1) określenie ilości energii elektrycznej zakupionej, sprzedanej odbiorcy końcowemu, sprzedanej podmiotowi nie będącemu odbiorcą końcowym, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzwspólnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłu i rozdziału energii elektrycznej;
- 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy należnej do zapłaty od energii elektrycznej;
- 3) możliwość zapewnienia właściwych informacji dotyczących energii elektrycznej sprzedanej nabywcy końcowemu, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzwspólnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłu i rozdziału energii elektrycznej;
- 4) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Rozdział 2

Napoje alkoholowe

Art. 79. Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane oraz wyroby pośrednie.

Art. 80. 1. Do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się:

- 1) wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., oznaczone kodami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej;
- 2) wyroby oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22 % obj.;
- 3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.

2. Produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, dokonywanie oczyszczania, skazania, lub odwadniania alkoholu etylowego, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100 % vol w temperaturze 20 °C zawartego w gotowym wyrobie.

4. Stawka akcyzy dla alkoholu etylowego wynosi 4.550,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol zawartego w gotowym wyrobie.

Art. 81. 1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby oznaczone kodem CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, oznaczone kodem CN 2206 00, jeżeli w każdym wypadku rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5 % ich objętości.

2. Produkcją piwa w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie, a także rozlew piwa.

3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.

4. Stawka akcyzy dla piwa wynosi 6,86 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania podstawy opodatkowania piwa, uwzględniając przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 82. 1. Winem w rozumieniu ustawy są:

- 1) wino niemusujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:
 - a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji, albo
 - b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 15 % obj., lecz nie przekraczającej 18 % obj., pod warunkiem że nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 oraz 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
 - b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj.,
 - c) cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją wina w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie, a także rozlew wina.

3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy dla wina wynosi 136,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 83. 1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) niemusujące napoje fermentowane – niebędące musującymi napojami fermentowanymi określonymi w pkt 2, wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 82 ust. 1, oraz wyroby oznaczone kodem CN 2206 00, z wyjątkiem wszelkich wyrobów, określonych w art. 81 ust. 1:
 - a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nie przekraczającej 10 % obj., albo
 - b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 10 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone kodem CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205, niewymienione w art. 82 ust. 1, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze oraz:
 - a) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nie przekraczającą 13 % obj., albo

b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 13 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie, a także rozlew napojów fermentowanych.

3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy dla napojów fermentowanych wynosi 136,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 84. 1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nieprzekraczającej 22 % obj., oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 81 – 83.

2. Produkcją wyrobów pośrednich w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie, a także rozlew wyrobów pośrednich.

3. Podstawą opodatkowania produktów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy dla produktów pośrednich wynosi 273,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe

Art. 85. 1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:

- 1) papierosy;
- 2) tytoń do palenia;
- 3) cygara i cygaretki.

2. Za papierosy uznaje się:

- 1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 4;
- 2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej;
- 3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

3. Tytoń zrolowany, określony w ust. 2, do celów podatku akcyzowego jest uznany za dwa papierosy w przypadku, gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest dłuższy niż 9 cm, ale nie dłuższy niż 18 cm, za trzy papierosy w przypadku, gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest dłuższy niż 18 cm, ale nie dłuższy niż 27 cm, itd.

4. Za cygara lub cygaretki przeznaczone do palenia uznaje się:

- 1) tytoń zrolowany w całości zrobiony z naturalnego tytoniu;
- 2) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;
- 3) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie ustnik oraz spoiwo są wykonane z odzysku, kiedy waga jednej sztuki, nie włączając filtra lub ustnika, wynosi nie mniej niż 1,2 g i, gdzie owijający liść tytoniu jest ułożony w kształcie spirali z kątem ostrym wynoszącym przynajmniej 30° względem pionowej osi cygara;

4) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odzyskanego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi przynajmniej 2,3 g, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

5. Za tytoń do palenia uznaje się:

- 1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
- 2) odpady tytoniowe oddane do sprzedaży detalicznej, nie będące papierosami, cygarami lub cygaretkami w rozumieniu ust. 2, 3 i 4, a nadające się do palenia.

6. Tytoń do palenia, określony w ust. 5, w którym więcej niż 25% w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1 mm, jest uznawany za tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów.

7. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 4, są traktowane jako cygara i cygaretki, pod warunkiem, że posiadają odpowiednio:

- 1) owinięcie z naturalnego tytoniu;
- 2) owinięcie i owijkę z tytoniu, oba z ponownie uformowanego tytoniu;
- 3) owinięcie z ponownie uformowanego tytoniu.

8. Produkty składające się w całości lub w części z substancji innych, niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 2, 3 lub 5, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i wykorzystywane są wyłącznie w celach medycznych.

Art. 86. 1. Produkcją wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

2. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

1) dla papierosów :

- a) do 31 grudnia 2008 r. – 134,18 zł za każde 1000 sztuk i 25 % maksymalnej ceny detalicznej
- b) od 1 stycznia 2009 r. – 173,66 zł za każde 1000 sztuk i 25 % maksymalnej ceny detalicznej,

- z zastrzeżeniem ust 6;

2) dla tytoniu do palenia:

- a) do 31 grudnia 2008 r.- 60,89 zł za każdy 1 kilogram i 25 % maksymalnej ceny detalicznej,
- b) od 1 stycznia 2009 r. - 80,62 zł za każdy 1 kilogram i 25 % maksymalnej ceny detalicznej,

3) dla cygar i cygaretek – 149 zł za każde 1000 sztuk.

3. Dla papierosów lub tytoniu do palenia nie objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stawki akcyzy wynoszą :

1) dla papierosów:

- a) do 31 grudnia 2008 r. – 260 zł, za każde 1000 sztuk,
- b) od 1 stycznia 2009 r. – 328 zł, za każde 1000 sztuk

2) dla tytoniu do palenia :

- a) do 31 grudnia 2008 r. – 130 zł, za każdy 1 kilogram,
- b) od 1 stycznia 2009 r. - 164 zł, za każdy 1 kilogram;

4. Minimalna stawka akcyzy na papierosy wynosi 90% całkowitej kwoty podatku akcyzowego, naliczonego od ceny równej najpopularniejszej kategorii cenowej, o której mowa w ust. 5.

5. Najpopularniejszą kategorią cenową jest, ustalana w każdym roku cena stosowana w obrocie dla grupy papierosów o największej sprzedaży w okresie 10 miesięcy (od stycznia do października) poprzedniego roku kalendarzowego, obliczana według ilości sprzedanych papierosów, na podstawie maksymalnych cen detalicznych, w przeliczeniu na 1000 sztuk. Najpopularniejsza kategoria cenowa jest ogłaszana w drodze obwieszczenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Najpopularniejsza Kategoria Cenowa w zmienionej wysokości zaczyna obowiązywać od dnia wejścia w życie kolejnego obwieszczenia.

6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego na opakowaniu jednostkowym wyrobu tytoniowego, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 1 lit. b, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej, wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

8. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 1 lit a i pkt 2, a także w przypadku importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów tytoniowych w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość najpopularniejszej kategorii cenowej, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, iż jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

9. Producent, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego oraz importer papierosów są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o wielkości sprzedaży poszczególnych marek papierosów oznaczonych maksymalną ceną detaliczną w okresie 10 miesięcy (od stycznia do października) danego roku kalendarzowego.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę oraz zakres przekazywania informacji, o których mowa w ust. 9, uwzględniając potrzebę ustalenia najpopularniejszej kategorii cenowej.

Art. 87. 1. W przypadku podmiotów:

- 1) wyprowadzających ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy,
- 2) dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego,
- 3) dokonujących importu,
 - papierosów lub tytoniu do palenia w okresie prewencyjnym, o którym mowa w ust. 2, w ilości przekraczającej normy, obliczone zgodnie z ust. 4, są one obowiązane do uiszczenia opłaty wyrównawczej, o której mowa w ust. 3 oraz do poinformowania właściwego, dla rozliczania podatku od towarów i usług, naczelnika urzędu skarbowego o uiszczonych opłacie wyrównawczej.

2. Przez okres prewencyjny rozumie się okres od dnia 17 listopada do 31 grudnia każdego roku kalendarzowego.

3. Opłata wyrównawcza stanowi różnicę między kwotą akcyzy dla papierosów lub tytoniu do palenia, obliczoną według stawek akcyzy obowiązujących na te wyroby w pierwszym dniu po upływie okresu prewencyjnego, a kwotą akcyzy, obliczoną według stawek akcyzy obowiązujących na te wyroby, w dniu rozpoczęcia okresu prewencyjnego.

4. Normy ilościowe są obliczane odrębnie dla papierosów lub tytoniu do palenia według następującego wzoru:

$$N = M/183 * x 75 - Z$$

*) z zastrzeżeniem ust. 5,

gdzie:

N – oznacza ilość papierosów albo tytoniu do palenia, liczoną odpowiednio w sztukach albo kilogramach,

M – oznacza ilość papierosów albo tytoniu do palenia, liczoną odpowiednio w sztukach albo kilogramach, wyprowadzonych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nabytych wewnątrzspółnotowo z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego, lub zaimportowanych w okresie 183 dni kalendarzowych poprzedzających dzień rozpoczęcia okresu prewencyjnego.

Z – oznacza ilość, papierosów albo tytoniu do palenia, liczoną odpowiednio w sztukach albo kilogramach, która została wyprowadzona ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nabyta wewnątrzspółnotowo z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego lub zaimportowana, przed rozpoczęciem okresu prewencyjnego, lecz w stosunku do której, do dnia poprzedzającego rozpoczęcie okresu prewencyjnego, nie nastąpiła sprzedaż poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

5. W przypadku podmiotów, które w trakcie 183 dni poprzedzających rozpoczęcie okresu prewencyjnego dokonały po raz pierwszy wyprowadzenia ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nabycia wewnątrzspółnotowego z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego lub importu papierosów lub tytoniu do palenia, we wzorze określonym w ust. 4, w mianowniku wpisuje się liczbę dni, jakie upłynęły od pierwszego dnia dokonania tych czynności do dnia poprzedzającego rozpoczęcie okresu prewencyjnego.

6. W stosunku do podmiotów, które po raz pierwszy dokonały wyprowadzenia ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nabycia wewnątrzspółnotowego z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego lub importu papierosów lub tytoniu do palenia podczas trwania danego okresu prewencyjnego, stosuje się przepisy ust. 1-5, począwszy od następnego okresu prewencyjnego.

7. W terminie 30 dni od dnia zakończenia okresu prewencyjnego, podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację rozliczeniową i w tym terminie uiścić, na rachunek właściwej izby celnej, opłatę wyrównawczą, zgodnie z ust. 3, jeżeli na tych podmiotach ciąży taki obowiązek.

8. Do deklaracji rozliczeniowej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące weryfikacji deklaracji podatkowych.

9. Podmioty, o których mowa w ust. 1, sporządzają na dzień rozpoczęcia danego okresu prewencyjnego, ilościowe zestawienie oddzielnie dla papierosów lub tytoniu do palenia, pozwalające uzyskać dane niezbędne do zastosowania wzoru, określonego w ust. 4.

10. Kopia zestawienia, o którym mowa w ust. 9, winna być przekazana właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w ciągu 5 dni następujących po dniu rozpoczęcia danego okresu prewencyjnego.

11. Zestawienie może podlegać weryfikacji przez właściwego naczelnika urzędu celnego w ciągu 7 dni od dnia jego dostarczenia.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji rozliczeniowej, zawierającej, w szczególności, dane o:

- 1) podmiocie obowiązany do złożenia deklaracji rozliczeniowej,
- 2) ilości oddzielnie papierosów lub tytoniu do palenia według ich maksymalnej ceny detalicznej, wyprowadzonych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nabytych wewnątrzspółnotowo z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego lub zaimportowanych w okresie prewencyjnym, w tym o ilości przekraczającej normę określoną zgodnie z ust. 4, z uwzględnieniem ust 6,
- 3) wysokości należnej opłaty wyrównawczej

- w celu prawidłowego poboru opłaty wyrównawczej.

13. Podmioty dokonujące wyprowadzenia ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nabycia wewnątrzspółnotowego z wyłączeniem nabycia dokonywanego do składu podatkowego lub importu papierosów lub tytoniu do palenia są obowiązane do ustalenia oddzielnie dla papierosów lub tytoniu do palenia ich ilości według maksymalnych cen detalicznych, które przekroczyły normę określoną zgodnie z ust. 4.

Rozdział 4

Samochody osobowe

Art. 88. 1. W przypadku samochodów osobowych przedmiotem opodatkowania jest:

- 1) import samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
- 2) nabycie wewnątrzspółnotowe samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
- 3) każda sprzedaż na terytorium kraju samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 89. 1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, powstaje z dniem:

- 1) dokonania tej czynności pod warunkiem uzyskania przez nabywcę prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel albo
- 2) uzyskania na terytorium kraju przez nabywcę prawa rozporządzania tym samochodem osobowym jak właściciel, jeżeli uzyskanie tego prawa przez nabywcę nastąpiło po dokonaniu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego albo
- 3) rejestracji tego samochodu na terytorium kraju, jeżeli wcześniej nabywca tego samochodu nie uzyskał prawa rozporządzania tym samochodem osobowym jak właściciel.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju powstaje z dniem wydania tego samochodu przez sprzedawcę nabywcy lub wskazanej przez niego osobie trzeciej, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Jeżeli sprzedaż powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia wydania samochodu osobowego. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonywanej sprzedaży.

5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 88 ust. 1, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.

Art. 90. 1. Podatnikiem w przypadku samochodów osobowych jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 88 ust. 1.

2. Podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 2 pkt 2 i 3, jest osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która uzyskała prawo do rozporządzania tym samochodem jak właściciel na terytorium kraju, również wtedy, gdy przemieszczenia samochodu osobowego na terytorium kraju dokonał podmiot posiadający siedzibę lub zamieszkanie na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 91. 1. Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, są płatnikami akcyzy od sprzedaży dokonywanej w trybie egzekucji samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

2. Płatnik akcyzy od sprzedaży dokonywanej w trybie egzekucji samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej w terminie, o którym mowa w art. 16 ust. 1, a w sytuacji, gdy nie jest znany podatnik, nie można ustalić adresu jego siedziby lub zamieszkania, lub nie posiada on siedziby lub zamieszkania na terytorium kraju, złożyć również w tym terminie, we właściwym urzędzie celnym, deklarację o wysokości akcyzy wpłacanej przez płatnika.

Art. 92. 1. Podstawą opodatkowania w przypadku samochodów osobowych jest:

- 1) kwota należna z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy, należne od tych wyrobów;
- 2) kwota, jaką nabywca jest obowiązany zapłacić za samochód osobowy w przypadku jego nabycia wewnątrzspółnotowego;
- 3) wartość celna samochodu osobowego powiększona o należne cło, w przypadku importu tego samochodu, z zastrzeżeniem ust. 2-5.

2. W przypadku samochodów osobowych, wobec których zastosowanie mają przepisy dotyczące procedury uszlachetnienia biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.

3. Podstawą opodatkowania w imporcie samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.

4. Podstawa opodatkowania w imporcie samochodu osobowego obejmuje również prowizję oraz koszty transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego samochód jest importowany.

5. Do podstawy opodatkowania w imporcie samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.

6. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w szczególności w przypadku darowizny samochodu osobowego, to podstawę opodatkowania ustala się na podstawie wartości rynkowej samochodu osobowego.

7. Jeżeli, wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 2 i 3, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od wartości rynkowej samochodu osobowego podstawę opodatkowania określa organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w wysokości wartości rynkowej samochodu osobowego.

8. Wartością rynkową samochodu osobowego jest wartość ustalana na podstawie obowiązującej na rynku krajowym, w dniu powstania obowiązku podatkowego, ceny samochodu osobowego tej samej marki, modelu, rocznika, wyposażenia i o przybliżonym stanie technicznym, co sprzedany na terytorium kraju lub nabyty wewnątrzspółnotowo samochód osobowy.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej wezwie podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od wartości rynkowej samochodu osobowego. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od wartości rynkowej, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi wysokość podstawy opodatkowania z uwzględnieniem opinii biegłego lub biegłych. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania ustalona w ten sposób odbiega, co najmniej o 33% od podstawy opodatkowania podanej przez podatnika, koszty opinii biegłego lub biegłych ponosi podatnik.

Art. 93. Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi:

- 1) 13,6 % podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 2.000 cm³;
- 2) 3,1 % podstawy opodatkowania – dla pozostałych samochodów osobowych.

Art. 94. 1. Podatnik dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego naczelnika urzędu celnego w terminie 5 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju lub przed dniem sprzedaży tego samochodu niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju.

2. Podatnik dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju dokonać zapłaty akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju lub przed dniem sprzedaży tego samochodu niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych samochodów osobowych oraz kwoty należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 95. 1. Podmiotowi, który dostarczył wewnątrzspółnotowo samochody osobowe niezarejestrowane wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, albo dokonał ich eksportu, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje na wniosek tego podmiotu zwrot akcyzy.

2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu samochodu osobowego jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające wykonanie dostawy tych samochodów do innego państwa członkowskiego.

3. Dokumentami potwierdzającymi dokonanie przez podatnika dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu w szczególności są: dokumenty przewozowe, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających dostawę wewnątrzwspólnotową albo eksport, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od samochodów osobowych w przypadku dostaw wewnątrzwspólnotowych albo eksportu oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Art. 96. 1. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej samochodu osobowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest obowiązany składać we właściwym urzędzie celnym informacje podsumowujące o dokonanych nabyciach i dostawach wewnątrzwspólnotowych, zwane dalej "informacjami podsumowującymi", za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego - w przypadku informacji podsumowujących dotyczących nabyć wewnątrzwspólnotowych;
- 2) dostawy wewnątrzwspólnotowej - w przypadku informacji podsumowujących dotyczących dostaw wewnątrzwspólnotowych.

2. Informacja podsumowująca zawiera dane identyfikacyjne podmiotu, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), określenie ilości i pojemności skokowej silnika samochodu osobowego, dane identyfikacyjne odbiorcy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz dostawcy w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, łączną wartość nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz łączną wartość dostawy wewnątrzwspólnotowej.

3. W przypadku stwierdzenia błędów w złożonych informacjach podsumowujących, podmiot, który złożył informację podsumowującą, jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę informacji podsumowującej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami, co do sposobu prawidłowego jej wypełnienia, terminu i miejsca składania oraz wzór korekty informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami, co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych samochodów osobowych.

Art. 97. Podatnik ma prawo do obniżenia akcyzy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju o akcyzę zapłaconą wcześniej z tytułu innej czynności podlegającej opodatkowaniu w związku z tym samochodem.

Art. 98. 1. Podmiot dokonujący rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym samochodu osobowego pochodzącego z nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany przy dokonywaniu rejestracji przedstawić, wydany przez właściwego naczelnika urzędu celnego, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego, niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz zasady nabycia wewnątrzwspólnotowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb obiegu dokumentu, o którym mowa w ust. 1,

uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi oraz sposoby nabywania samochodów.

Dział IV

Znaki akcyzy

Rozdział 1

Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 99. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 100. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wykonanie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.

2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów celnych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.

Art. 101. 1. Podatkowe znaki akcyzy są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy.

2. Legalizacyjne znaki akcyzy są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia tych wyrobów do sprzedaży.

Art. 102. 1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 13, podmiocie będącym:

- 1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy w przypadku produkcji wyrobów akcyzowych lub wprowadzania do składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, również w sytuacji, gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;
- 2) importerem;
- 3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego;
- 4) przedstawicielem podatkowym;
- 5) podmiotem dokonującym produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2.

2. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi.

3. W przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszej sprzedaży, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.

4. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

5. Przepisów ust. 4, nie stosuje się do wyrobów, od których została uiszczona akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 103. 1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, przed przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych lub dokonaniem ich sprzedaży.

2. Wyroby akcyzowe, podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy, nie mogą być:

- 1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego, składu wolnoctowego albo objęte procedurą składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca.

3. Z uwzględnieniem ust. 1 i 2, wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy.

Art. 104. 1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:

- 1) całkowicie niezdatne do użytku;
- 2) wyprowadzane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport;
- 3) umieszczane w składzie wolnoctowym lub wolnym obszarze celnym i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych;
- 4) przewożone przez terytorium kraju w ramach procedury tranzytu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 5) przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez terytorium kraju;
- 6) wyprodukowane na warunkach określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport.

2. W przypadku importu z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są zwolnione od należności celnych przywozowych na podstawie przepisów prawa celnego oraz zwolnione od akcyzy.

3. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy.

4. Podmiot prowadzący skład podatkowy, importer i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego, a także podmiot dokonujący produkcji, o której mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych, określonych w ust. 1 pkt 1- 3 i 6.

5. Wyroby akcyzowe, określone w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, mogą być bez znaków akcyzy wyprowadzone ze składu podatkowego, umieszczone w składzie wolnoclowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego, umieszczenia wyrobów akcyzowych w składzie wolnoclowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego, może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzspółnotowej, eksportu albo do momentu umieszczenia ich w składzie wolnoclowym lub wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.

6. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest złożenie zabezpieczenia kwoty akcyzy w trybie i na zasadach stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

7. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, jest złożenie zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe.

Art. 105. 1. Zwolnienie z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy może być stosowane również:

- 1) jeżeli uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów znakami akcyzy;
- 2) jeżeli wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej lub umów międzynarodowych;
- 3) z uwagi na przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane, przez czas oznaczony, w odniesieniu do poszczególnych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zwolnień, tryb i warunki ich stosowania oraz terminy wprowadzenia obowiązku oznaczania znakami akcyzy dla poszczególnych grup wyrobów akcyzowych, z uwzględnieniem sytuacji rynkowej w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfiki obrotu tymi wyrobami oraz konieczności zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Tryb i zasady umieszczania znaków akcyzy

Art. 106. 1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.

2. Znak akcyzy jest umieszczany na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym w ten sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwałe i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego wtórne wykorzystanie chyba, że znak akcyzy jest umieszczony bezpośrednio na wyrobie akcyzowym w sposób trwały.

3. Opakowaniem jednostkowym jest opakowanie bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy, samodzielne, jednorazowego lub wielokrotnego użytku, umożliwiające jego przystosowanie, przystosowane lub przeznaczone do przechowywania, ekspozycji i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu, posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób

otwierania, które umożliwia przystosowanie, jest przystosowane lub umożliwia bezpośrednio lub pośrednio spożycie wyrobu, a także przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

Art. 107. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych może, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazać sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

Art. 108. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) postacię wprowadzanych znaków akcyzy i ich wzory, elementy znaku akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich umieszczania na typowych dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowaniach jednostkowych;
- 2) istotne elementy sposobu nanoszenia znaków akcyzy oraz wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością umieszczania znaków akcyzy;
- 2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
- 3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
- 4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może ogłosić, w drodze komunikatu w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, kryteria jakościowe znaków akcyzy, kolorowe wzory znaków akcyzy oraz sposób ich weryfikacji mając na celu ułatwienie weryfikacji znaków akcyzy.

Art. 109. 1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobów oznaczonych tymi znakami, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.

2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów oznaczonych znakami akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczególne przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobu akcyzowego;
- 2) tryb i warunki zdejmowania znaków akcyzy;
- 3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy;
- 4) zasady postępowania ze zdjętymi znakami akcyzy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 110. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadza obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia określając również szczególne warunki, sposób i

tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 111. 1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymują zarejestrowane podmioty będące:

- 1) podmiotami prowadzącymi składy podatkowe;
- 2) importerami;
- 3) podmiotami dokonującymi nabycia wewnątrzspółnotowego;
- 4) przedstawicielami podatkowymi;
- 5) podmiotami dokonującymi produkcji, o której mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2.

2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:

- 1) posiadaczom występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;
- 2) nabywcom wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.

3. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składają wstępne zapotrzebowanie na te znaki.

4. W przypadku wystąpienia, w ciągu roku kalendarzowego, okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia.

5. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania lub zmiany wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin składania wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy oraz wzór wstępnego zapotrzebowania, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązującym do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i rodzajów tych znaków.

Art. 112. 1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:

- 1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub ich braku;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) rejestracji podatkowej;
- 4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzspółnotowego, w przypadku o którym mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1;
- 5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;

6) uprawnieniu do:

- a) prowadzenia składu podatkowego,
 - b) nabywania wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,
 - c) nabycia wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec,
 - d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
- 7) posiadanych wyrobach akcyzowych.

3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:

- 1) wydanie podatkowych znaków akcyzy - wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
- 2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy - wpłaca należność za te znaki.

4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowi co najmniej 80 % całkowitych kosztów ich wytworzenia.

5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość:

- 1) kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy;
 - 2) kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
 - 3) należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy
- uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy oraz nadzoru nad wpływami z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy i kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy.

Art. 113. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:

- 1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
- 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy;
- 3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy, który:

- 1) ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa;
- 2) jest postawiony w stan upadłości albo likwidacji, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku odmowy wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy odpowiednio kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, do którego zostały wpłacone, w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 114. 1. Znaki akcyzy są wydawane przez:

- 1) właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy;
- 2) wytwórcę znaków akcyzy;

2. Wydanie znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy lub ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków

wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, na wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 115. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie znaków akcyzy, o sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnień do odbioru znaków, a także wzór tego upoważnienia,
- 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do wniosku

- uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązujących do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 116. 1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie lub nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Znaki akcyzy są zwracane:

- 1) właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano znaki;
- 2) wytwórcy znaków.

3. Importerzy, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciele podatkowi mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego.

Art. 117. 1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy są obowiązane prowadzić ewidencję znaków akcyzy.

2. W przypadku utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy na terytorium kraju, a także zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy na terytorium kraju, sporządza się protokół stwierdzający nastąpienie takiego zdarzenia.

3. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

4. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków, co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego i daty wytworzenia.

5. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku, co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

6. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:

- 1) naniesienie na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do obrotu z naniesionym znakiem akcyzy;

- 2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu celnego, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;
- 3) przekazanie przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przejęcie znaków akcyzy przez właściwy organ w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji znaków akcyzy, sposób ich przewozu i przechowywania oraz sposób sporządzania protokołu i jego wzór, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy.

Art. 118. 1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2. Dokument rozliczeniowy powinien zawierać informacje o rodzaju i ilości znaków akcyzy zużytych do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe oraz znaków akcyzy utraconych, zniszczonych, uszkodzonych i niewykorzystanych.

3. Znaki akcyzy uszkodzone oraz niewykorzystane powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni, od dnia ich otrzymania od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i termin dokonywania rozliczeń, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego rozliczania znaków akcyzy.

Art. 119. 1. Uszkodzone lub zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

3. Znaki akcyzy uszkodzone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni, od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia, podmiotowi, który je wydał.

Art. 120. 1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy, podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni, od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, od dnia wprowadzenia nowego wzoru.

Art. 121. 1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 122 ust. 4, bezzwłocznie odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych

zharmonizowanych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do obrotu na terytorium kraju.

Art. 122. 1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy mają obowiązek, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyrób akcyzowy, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego - sprowadzić na terytorium kraju wyroby oznaczone tymi znakami lub zwrócić znaki akcyzy podmiotowi, który je wydał.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność i nie mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 30 dni, od dnia utraty ich ważności, podmiotowi, który je wydał.

4. Zwracającemu znaki, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Art. 123. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 124. 1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia lub zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, podmiotom prowadzącym składy podatkowe przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków, pod warunkiem przedstawienia protokołu stwierdzającego utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków oraz zwrotu uszkodzonych lub zniszczonych znaków albo zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków. Zniszczenia znaków dokonuje się w obecności pracownika szczególnego nadzoru.

2. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych, wydaje się znaki akcyzy odpowiadające, co do rodzaju i serii znakom utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania w stosunku do łącznej liczby znaków wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych,
- 2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania znakami akcyzy - uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Dział V

Przedmiot szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie akcyzy

Art. 125. 1. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu, z zastrzeżeniem art. 126, podlega:

- 1) produkcja, magazynowanie lub przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2;
- 2) przemieszczanie, magazynowanie lub zużycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie na cele uprawniające do zwolnienia, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2;

- 3) produkcja, magazynowanie, przemieszczanie lub zużycie wyrobów akcyzowych innych niż, wymienione w załączniku nr 2, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2;
- 4) stosowanie i oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
- 5) znakowanie i barwienie wyrobów energetycznych;
- 6) dokonywanie wpłat dziennych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia wyroby akcyzowe podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz zakres przedmiotowy tego nadzoru, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 126. Nie podlegają szczególnemu nadzorowi podatkowemu wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 125, przeznaczone na cele specjalne określone w odrębnych przepisach, w jednostkach podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, jednostkach wojskowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.

Art. 127. Tryb wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego oraz właściwość organów regulują przepisy odrębne.

Dział VI

Przepisy zmieniające

Art. 128. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁹⁾) w art. 2 w § 1 w pkt 8 lit. f otrzymuje brzmienie:

"f) podatku akcyzowego i opłaty wyrównawczej od nadmiernych zapasów wyrobów tytoniowych,".

Art. 129. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) strat powstałych w wyniku, nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego, ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatku akcyzowego od tych ubytków,”.

Art. 130. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 47 otrzymuje brzmienie:

„47) strat powstałych w wyniku, nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego, ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatku akcyzowego od tych ubytków,”.

Art. 131. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.¹²⁾) w art. 37h ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Paliwami silnikowymi lub gazem, o których mowa w ust. 1, są następujące produkty:

Lp.	Kod CN	Nazwa produktu
1.	2710 11 41 2710 11 45	Benzyny silnikowe

	2710 11 49	
2.	27 10 19 41	Oleje napędowe
3.	bez względu na kod CN	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych
4.	bez względu na kod CN	Wyroby przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych z wyłączeniem stanowiących samoistne paliwa biokomponentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217)

Art. 132. W ustawie z dnia z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatków i płatników (Dz.U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.¹³⁾) w art. 6 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„ 1. Podatnicy podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego obowiązani są dokonać zgłoszenia identyfikacyjnego przed dokonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu jednym z tych podatków. Zgłoszenia identyfikacyjnego dokonuje się niezależnie od zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1, ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr....., poz.....) oraz w art. 13 ust. 1, ustawy z dniar. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr....., poz.).”

Art. 133. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁵⁾) w art. 41 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego - w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem.”

Art. 134. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art.6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. 1. Przedmiot szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie akcyzy regulują przepisy odrębne.

2. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu podlega także urządzanie gier w kasynach gry, na automatach i na automatach o niskich wygranych, tam gdzie się one znajdują.

3. Szczególny nadzór podatkowy polega na kontroli:

- 1) czynności, o których mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1-4, ustawy z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr , poz.) polegających w szczególności na: wytwarzaniu, uszlachetnianiu, przerabianiu, zużywaniu, skażaniu, rozlewaniu, przyjmowaniu, wydawaniu, przewożeniu i niszczeniu oraz stosowaniu i oznaczaniu wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) ilości i jakości wyrobów akcyzowych podlegających szczególnemu nadzorowi podatkowemu, przebiegu procesów technologicznych i ruchu towarowego dotyczącego tych wyrobów oraz ich wydajności, ubytków i zużycia;
- 3) otwarcia i zamknięcia stołów gry w kasynach gry, obliczania rezultatów gier na stołach i na automatach, a także przychodów i stosowania maksymalnej stawki i wartości maksymalnej wygranej w grach na automatach o niskich wygranych oraz zasadności i prawidłowości wystawianych imiennych zaświadczeń o uzyskanej wygranej;

4) terminowości i prawidłowości dokonywania wpłat dziennych, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia o podatku akcyzowym;

5) dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w pkt 1, 2 i 4.

4. Szczególny nadzór podatkowy w zakresie i trybie określonych w niniejszym rozdziale wykonują naczelnicy urzędów celnych właściwi w zakresie podatku akcyzowego w obrocie krajowym.

2) w art. 6b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szczególny nadzór podatkowy może być wykonywany w formie kontroli doraźnej lub w formie stałego nadzoru.”;

3) w art. 6c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują pracownikom szczególnego nadzoru podatkowego także w stosunku do podmiotów wykonujących działalność w zakresie, o którym mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1-4, ustawy z dnia o podatku akcyzowym, oraz w art. 6a ust 2, bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa.”;

4) W art. 6d:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1-3, ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust 2, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;”.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie, o którym mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1-3, ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust 2, oraz za stan nałożonych na nie zabezpieczeń urzędowych odpowiedzialny jest podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu.”;

6) art. 6f otrzymuje brzmienie:

„Art. 6f. 1. Podmioty podejmujące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1-3, ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust 2, podlegają przed rozpoczęciem jej prowadzenia urzędowemu sprawdzeniu przez pracowników szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Urzędowemu sprawdzeniu podlegają również podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1-3, ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust 2, po przerwie w tej działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące, a także na żądanie właściwego naczelnika urzędu celnego.

3. Urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na przeprowadzeniu czynności sprawdzających w celu ustalenia, czy zostały zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1-4.”;

7) w art. 6g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do poszczególnych wyrobów akcyzowych podlegających temu nadzorowi;
- 2) sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
- 3) sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2;
- 4) niektóre rodzaje dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1-4, jej wzory, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia;
- 5) wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 6b ust. 1;
- 6) zakres i sposób sprawowania stałego nadzoru, a także sposób przeprowadzania kontroli doraźnych;
- 7) szczegółowe zasady i tryb pobierania próbek, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 2;
- 8) szczegółowy zakres i tryb nakładania zabezpieczeń urzędowych, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 3, oraz rodzaje lub formy tych zabezpieczeń;
- 9) tryb dokonywania i zakres zgłoszeń, o których mowa w art. 6d ust. 1 pkt 1, 7, 11 i 12;
- 10) szczegółowy zakres przygotowywania oraz oznaczania pomieszczeń, urządzeń i naczyń, o których mowa w art. 6d ust. 1 pkt 3;
- 11) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 6f;
- 12) tryb niszczenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym w przypadku stwierdzenia ich nieprzydatności do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia;
- 13) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym.”;

Art. 135. W ustawie z dnia 10 września 1999 r.- Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 63 § 1-4, art. 64 § 1-3, art. 65 § 1 i 3, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1 oraz art. 73a § 1 i 2 przepadek obejmuje przedmioty określone w art. 29 pkt 1-3.”;
- 2) w art. 34 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Sąd może orzec środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej w wypadkach określonych w art. 38 § 1 i 2 oraz w razie skazania sprawcy za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1-3, art. 64 § 1-3, art. 65 § 1, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1, art. 73a § 1, art. 74 § 1-3, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 82 § 1, art. 83 § 1, art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 88 § 1 i 2, art. 89 § 1 i 2, art. 90 § 1 i 2, art. 91 § 1, art. 92 § 1, art. 93, art. 97 § 1 i 2, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 102 § 1, art. 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106c § 1, art. 106d § 1, art. 106i § 1, art. 106j § 1, art. 107 § 1-3, art. 107a § 1 oraz art. 110.”;
- 3) w art. 49 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 3, art. 55 § 3, art. 63 § 5, art. 64 § 4, art. 66 § 2, art. 67 § 4, 68 § 3, art. 69a § 2, art. 70 § 5, art. 73 § 2, art. 73a § 3, art. 86 § 4, art. 87 § 4, art. 88 § 3, art. 89 § 3, art. 90 § 3 przepadek obejmuje przedmioty określone w § 1.”;
- 4) w art. 53:
 - a) § 24 otrzymuje brzmienie:
„§ 24. Wyrób akcyzowy jest to wyrób określony w ustawie z dnia..... o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr ..., poz.), a także wyrób objęty szczególnym nadzorem akcyzowym na podstawie Działu V tej ustawy.”;

b) § 30 c otrzymuje brzmienie:

„§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie „informacja podsumowująca” ma znaczenie nadane mu w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199, Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i poz. 1029) oraz w ustawie z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr ..., poz.).”;

5) w art. 63 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.”;

6) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wyprowadza ze składu podatkowego wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy lub opakowania z tymi wyrobami z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega podmiot produkujący poza składem podatkowym wina z winogron w ilości mniejszej niż 1000 hl w ciągu roku kalendarzowego, który bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy, z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu.

§ 3 Karze określonej w § 1 podlega także ten, kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu umieszcza w składzie wolnoctwowym i wolnym obszarze celnym wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy lub opakowania z tymi wyrobami, przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych.

§ 4 W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 - 3 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

7) w art. 65 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, 64, 73 lub 73a, lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby lub opakowania z tymi wyrobami przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi wyroby akcyzowe, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, 64, 73 lub 73a lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby lub opakowania z tymi wyrobami przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

8) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68 § 1. Kto nie dopełnia obowiązku sporządzenia spisu i przedstawienia go do potwierdzenia właściwemu organowi w przypadku wystąpienia w obrocie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto nie dopełnia obowiązku oznaczenia wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

9) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„69a. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy, produkuje, magazynuje lub przeladowuje wyroby akcyzowe poza składem podatkowym, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. W przypadkach mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

10) w art. 74 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi nie prowadzi ewidencji znaków akcyzy lub jej nie przechowuje

- podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy nie prowadzi ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów lub opakowań z tymi wyrobami wydanych lub sprowadzonych bez oznaczenia znakami akcyzy.”.

Art. 136. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Organ prowadzący rejestry, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 138. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) wyrobach akcyzowych – rozumie się przez to wyroby akcyzowe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyłączeniem:

a) pojazdów wymienionych w pkt 44 załącznika nr 1 do ustawy z dnia... o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr...),

b) gazu w systemie gazowym,

c) energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym.”;

2) w art. 10 w ust. 3 w pkt 2, w art. 13 w ust. 2 w pkt 3, w art. 23 w ust. 2, 3 i 12, w art. 24 w ust. 2, 3 i 9, użyte w różnym przypadku wyrazy „wyroby akcyzowe zharmonizowane” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wyroby akcyzowe”;

3) w art. 113 w ust. 13 w pkt 1 lit. b, otrzymuje brzmienie:

„b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, z wyjątkiem energii elektrycznej (PKWiU 40.10.10) i wyrobów tytoniowych w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”

Dział VII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 140. 1. Podatnik zarejestrowany na podstawie art. 14 ustawy, o której mowa w art. 146, będzie uważany za zarejestrowanego podatnika bez konieczności potwierdzania tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Podatnik prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega z urzędu wyrejestrowaniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 141. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec oraz wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia wydane zgodnie z jej przepisami.

Art. 142. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w sprawach dotyczących podatku akcyzowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 143. 1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe z wyjątkiem art. 53 ust. 7, który stosuje się z dniem wejścia w życie ustawy.

2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Termin ważności zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o których mowa w ust. 1, nie może ulec przedłużeniu.

Art. 144. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny, niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 74 ust. 2, obowiązany jest w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów.

Art. 145. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może w drodze rozporządzenia, do 31 grudnia 2010 r., obniżyć stawki akcyzy określone w ustawie oraz

różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące w odstępach czasu, co najmniej trzy miesięcznych, w odniesieniu do poszczególnych wyrobów akcyzowych, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Art. 146. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623 z 2005 r. Nr 160, poz. 1341 oraz z 2006 r. Nr 169, poz. 1199).

Art. 147. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Akceptuję

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim (Dz. Urz. WE L 133 z 4.06.1969, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 8, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy Rady 2006/79/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 15);
- 3) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 179, z późn. zm.);
- 4) dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 8; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 202, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 204, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 206, z późn. zm.);
- 7) dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 213);
- 8) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 40; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 283, z późn. zm.);
- 9) dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 289);
- 10) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na

produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str.87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 2, str. 16);

- Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 10 września 1999 r.- Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych;
- 3) Królestwo Hiszpanii może notyfikować, w drodze deklaracji, odejście od tego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. b tiret pierwsze, odnośnie Wysp Kanaryjskich, w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji;
 - 4) Republika Francuska może notyfikować, w drodze deklaracji, odejście od tego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. a tiret czwarte, - pod warunkiem pewnych działań dostosowujących je do ich odległego położenia - począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji;
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 52, poz. 343;
 - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 94, poz. 787, Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539 z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 75, poz. 492;
 - 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808;
 - 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494, Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699;
 - 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935 Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381;
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420,

Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847;

- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298 i Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219;
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297, Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136;
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 894 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711;
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1218 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 57, poz. 350.
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 79, poz. 546, Nr 104, poz. 708, Nr 191, poz. 1413 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 61, poz. 410;
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029.

Załączniki do ustawy z dnia

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych

		tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19.	ex 2701	Węgiel; brykiety, brykiety i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
20.	ex 2702	Węgiel brunatny (lignit), nawet aglomerowany, z wyłączeniem gagatu - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych
21.	2704 00	Koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
22.	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
23.	2706 00 00	Smoła destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami odzyskanymi
24.	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
25.	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26.	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28.	2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe
29.	2712	Wazelina; parafina, воск mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, воск montanowy, воск torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30.	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych

31.	2714	Bitum i asfalt, naturalne; łupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32.	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne oparte na naturalnym asfalcie, naturalnym bitumie, na bitumie naftowym, na smole mineralnej lub na mineralnym paku smołowym (na przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33.	2716 00 00	Energia elektryczna
34.	2901	Węglowodory alifatyczne
35.	2902	Węglowodory cykliczne
36.	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
37.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
38.	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne
39.	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
40.	ex 3824 90 98	Produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
41.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki w rozumieniu definicji ustawowych
42.	bez względu na kod CN wyrobu zawierającego alkohol etylowy	Alkohol etylowy zawarty w wyrobach nie będących wyrobami akcyzowymi o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj.
43.	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub oleje opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub olejów opałowych.
44.	8703	Pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne przeznaczone zasadniczo do przewozu osób (inne niż te objęte pozycją 8702), włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi

Objaśnienia: ex - dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania.

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PROCEDURĘ
ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY I KTÓRYCH PRODUKCJA ODBYWA SIĘ W
SKŁADZIE PODATKOWYM**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnątrz, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej

		niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19.	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksylol (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250 ^o C zgodnie z metodą ASTM D 86
20.	od 2710 11 do 2710 19 69	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów;
21.	ex 2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00
22.	2901 10 00	Węglowodory alifatyczne nasycone
23.	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksilenu
24.	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
25.	ex 3824 90 98	Produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te, składające się z mieszanin produktów

		naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
26.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki w rozumieniu definicji ustawowych

Objaśnienia:

ex - dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania.

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OZNACZANIA
ZNAKAMI AKCYZY**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
4.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8.	2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe
9.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
10.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki w rozumieniu definicji załącznika nr 3